

МЕКА ДУГМАД

ОБЈЕКТИ

КАРАФА, ОДНОСНО НЕВИДНА СТАКЛЕНКА.¹

По врсти стакло и истога рода, гледало и ништа страно стопљена боја бола и распоред у систему за указивање. Све то а не нешто редовно, не неуређено неналиковање. Расте разлика.

ЗАЦАКЉЕЊА ОЦАКЛИНА.²

Никл, шта је то никл, сам по себи лишен је премаза.

Промена настаје јер црвена ослабљује час. Промена је наступила. Нема потраге. Али има оне, има оне наде и оног објашњења и каткад, свакако да никакво није пожељно, каткад има дашка и биће синекуре и дражесна веома дражесна је та чистоћа и прочишћење. Цакљење је сасвим сигурно заводљиво и убедљиво.

Нема благодарности у милости и медицини. Напрслине могу настати у јапанирању. То није план. То није боја одабрана. Одабрана је јуче, та што је показала знаке плуцкања, а можда и прања и полирања. Засигурно није показан никакав осећај дужности, а ако узимање на посудбу није природно онда можда има неког смисла у давању.

СУПСТАНЦА У ЈАСТУЧЕТУ.³

До промене боје ће вероватно доћи и разлика веома мала разлика се спрема. Шећер није поврће.

Окорело је нешто што се стврдне што ће бити мекано ако постоји искрено интересовање за присуство исто толико жена колико и мушкараца. Да ли се то мења. То показује да је прљавштина чиста кад постоји количина.

Јастуче има ту навлаку. Под претпоставком да не волиш да се мењаш, под претпоставком да је веома јасно да нема промене у изгледу, под претпоставком да постоји обичај и облачај да ли је то ишта горе од остриге и размене. У сезони да ли има велике користи од перја и памука. Зар се много више радости не може наћи у столу и више столица и веома вероватној округлости и месту да се поставе.

Круг финог картона и прилика да се види кићанка.

Каквог смисла има жестоки ужитак ако нема задовољства у томе што никада не досади. Питање не претходи понуди. На било ком месту горњи део иде уз костим и

право је задовољство у сваком случају постоји извесни ризик кад се одбије поверовати у бесмислице. То показује како целовит комад може послужити ако се користи и ако је екстреман и врло вероватно да ситне ствари могу бити скупље у сваком случају могу се наћи повољније а ако је тако најбоље је да се узме и да се обуче и да се буде неразборито и буде неразборито и одлучно у намери да се узврати благодарност.

Светлоплава и иста црвена са љубичастом прави разлику. То показује да нема грешке. Свако розе то показује и то је врло вероватно разумно. Врло вероватно да не постоји лепши луксузни поклон. Повећање значи немир и ово је најбоља припрема за друштво од троје или више. Мало мира је тако обично и у сваком случају има у томе неке љупкости и тако тога.

Лист и парови и лабуд и лоза и одело.

Плакар, плакар не належе испод кревета. Трака ако је бела и црна, трака има зелену жицу. Сцена, читава сцена и мало шкрипаво верглање уз штимовање постаје тако слатко појање штимовање и нешто црвено не нешто округло него нешто бело, нешто црвено и нешто бело.

Срамота није у немарности нити пак у закрпама она излази на видело и из видо-круга.

Каква је лента. Лента нимало није као слачица није као она једна иста ствар која има пруге, није чак ни више повређена од тога, има мали врх.

КУТИЈА.

Из пристojности произлази црвенило а из непристойности произлази испаљено исто питање, из ока произлази истраживање, из одабира произлази бедна марва. Према томе ред налаже да бели начин да се буде округло указује на нешто попут прибадаче и да ли је то разочаравајуће, није, толико је рудиментарно бити анализиран и видети фину супстанцу с необичне стране, тако је искрено кад је једна зелена уперена не ка црвеној већ је уперена изнова.

КОМАД КАФЕ.⁴

Још дупле.

Једно место унутра не за новим столом.

Осамљена слика није дивота. Прљаво је жуто. Назнака нечега још у непоменутом. Комад кафе није задржалац. Сличност са жутом је прљавија и јаснија. Чиста мешавина је беља а није браон боје, никад нема више браон боје укупно.

Слика смисла, сушта слика слабија, слика схватљивијег негативног одговора, сушта сета силнија, интенција ка хтењу, сушта дивота, сушти намештај.

Право време да се покаже порука је кад прекасно и касније нема таворења у плесни.

Нераскинута боја ружиног дрвета. Ако није опасна тада милина и више него иједна друга ако је јефтина није јефтинија. Смешна страна је у томе да што брже нестају то се пре насушна потреба смањује. Под претпоставком да је шкриња садржала ружино дрво и боју. Под претпоставком да није било разлога за невољу и још вероватније за

бројност, под претпоставком да није било запањености, нема потребе да се у то меша запањеност.

Сређивање средстава чишћења један је начин да се не поруши крш и кршевина. Једини начин да искористимо обичај јесте да користимо сапун и свилу за чишћење. Једини начин да видимо памук јесте кроз образац који концентрише илузију и илустрацију. Савршен начин јесте уобичајити да ствар има хартију и котур врпце и да све стоји чврсто, прилично чврсто на месту и да се ујутро употреби тежина. Довољно је лагана за то. Облик јој лепо стоји. Баш лепо можда није преувеличавање. Баш знатно је можда изузетно незнатно. Можда је необично ласкаво. Можда није у свему необично. Можда није необично к томе.

НЕЧИСТОЋА А НЕ БАКАР.

Нечистоћа а не бакар потамњује боју. Много учвршћује облик а не отежава ниједну мелодију.

Отуд милост и опуштеност па чак и снага да се гушће постави сто. Више има места празних. Види се столњак.

НИШТА ЕЛЕГАНТНО.⁵

Једна амајлија једна једина амајлија сумњива је. Ако црвено је ружа и ограда је око ње, ако се унутрашњост упусти унутра и замене се места тада је нешто зацело исправно. Искрено је.

МИЛДРЕДИН КИШОБРАН.⁶

Један циљ и нимало кривуља, један циљ и довољно гласан, један циљ и додат један гласан сукоб и додатна кола, знак додавања, једна кеса једна мала кеса и једна устављена боја и лукавост, једна танано сива и без врпце, то значи губитак велики губитак надокнада.

МЕТОДА ПЛАШТА.⁷

Планински пут до пландишта, поштена размена до штапа, опасна пустоловина и смелост и сат, све то што чини систем, што поседује осећања, што познаје предају и успех, све то ствара привлачно црно сребро.

ЦРВЕНИ ЖИГ.⁸

Ако су беле раде беле као снег ако исцрпе буку и даљину па чак и прашину, ако ће оне прашњаве запрљати површину то није нарочито дражесно, ако то учине а није неопходно уопште није неопходно ако то учине треба им каталог.

КУТИЈА.⁹

Велика кутија је згодно направљена од било чега што је потребно да би се пренела било која материја. Под претпоставком да је потребан пример, што је простије направљена то више разлога има за неки препознатљив знак са стране да би дала резултате.

Кутија се понекад прави и има их да се виде да се лепо види у њу а да би се запушиле рупе потребно је користити папир.

Обичај налаже кад се кутија користи и узима да већи део времена има три кутије између којих постоје различите везе. Једна је на столу. Две су на столу. Три су на столу. Једна, једна је исте дужине види се по томе што је омот дужи. Друга се разликује има више омота који то показује. Друга се разликује и због тога углови бацају исту сенку осам их је у јединственом распореду тако да су потребна четири.

Растресите, имају углове, бивају лакше од извесне тежине, указују на брачно путовање, трају смеђе а не куриозне, бивају раскошне, цигарете се познају по дужини и двојности.

Остају отворене, бивају остављене смрвљене, бивају остављене затворене, круже лети и зими, и болесна боја која је сива која није пепељаста и црвена се види, да се зна цигарете се испразне по дужини пре но што се изабере боја.

Крила, имати крила значи да је бела жута и да делови делови који су браон су прашњавосиви ако се спере прашина, затим долази избор што ће рећи цигарете се ту боље уклапају него папир.

Раст чему јалов раст, чему сребрн самостан, чему искра сјајнија, ако је сјајнија да је ли резултате, једва више но икада.

ТАЊИР.¹⁰

Прилика за тањир, у неким приликама набавља се куповином и колико треба да прође док прање не начини избор исте ствари мудријим. Ако је друштво мало следи вешто смишљена песма.

Тањери и сервис за ручавање од обојеног порцелана. Увежи траком и упакуј добро да се заштити средиште, нека све буде у великој журби и сабери још док бива хладније, сакупи још дрхтећи и не више исто дрхтећи, од целе ствари направи цркву.

Болан број број који није болан је модар јер је сваки делић модре зрео. Нека врста зелене игре у зеленом и ништа није равно ништа није посве равно и округлије, ништа није посебне боје зачудо, ништа није поломљено ниједно парченце изгубљено.

Одлично обраћање заиста одлично обраћање не познаје се по драговољном даровању цвета, нити по остављеном трагу нити по изазваној влажности.

Рез рез на белом, рез на белом тако свеж. Сеци више од свих и покажи. Покажи где поче да сече на стабљици и увече се стече компликација.

Лампа није једини знак стакла. Лампа и торта нису једини знак камена. Лампа и торта и столњак свеукупно нису једина неминовност.

План срчан план, компресована болест и неће бити кафе, неће бити чак ни честитке нити промене на боље или на горе, план који има тај вишак и ту пукотину је онај који се изгледно пуни.

СИФОН ЗА СОДУ.

Сметне ли се с ума само мноштва честица прасак, сметне ли се то с ума само на-стаће око њега нешто што је по боји оловно а свакако по губитку боје сребрно. Упо-требе су његове многоструке. Шта ако је сасвим специфично време издвојено, шта ако је чак и потребно, шта ако ниједан више екстракт не сме да се стави и справљања не треба више, шта ако се остали садржај промеша веома дугачком танком иглом и чак ако би могло бити неке црне бордуре, шта ако све скупа ово укупно чини хаљину и шта ако је стварно тако, шта ако се обично каже да је то случајно, ако то помислимо у августу па чак и милозвучније, ако то помислимо чак и пошто се сасвим сигурно дешава да лето и зима немају средину, помисли да је тако и да је то елегантно решење веома елегантно решење је више него одсудно, није му крај нити је га је доста нити му има смене. То што беше тако великодушан поклон беше стално.

ДУГА ХАЉИНА.

Који ток покреће машине, који их то тера да праскају, а који ток приказује фини крој и нужни струк. Па шта је сад ток.

А шта је ветар, шта је он.

Где је пристојна дужина, ено је тамо и мрачно место није мрачно место, само су бела и црвена црна, само су жута и зелена плава, розе је скарлетна, машна је сваке боје. Издваја се по кроју. Издваја се једино по кроју.

ЦРВЕНИ ШЕШИР.

Тамносива, интензивно тамносива, сасвим тамносива грозна је колико је обична, грозна је толико јер у њој нема црвене. Ако је црвена у свему онда није неопходна. Зар то није разлог да се користи па ипак има ли бољег места, има ли игде места на којем је толико тога изложено.

ПЛАВИ КАПУТ.¹¹

Плави капут се руководи и спроводи, руководи и спроводи, баш та боја користи се за ту дужину али нема ширине нема ни за сенку.

КЛАВИР.¹²

Ако је брзина отворена, ако је боја нехајна, ако одабир снажног миомириса није неугодан, ако дугметом рукује рука на таласу боје и без боје, без икакве боје. Ако нема прљавштине на батићу а једва да може да је буде, ако је нема онда је место исто што и на месту.

Ово није мрачни обичај и чак се и не изводи тако без устезања да се не шири. Да се шири, затвара, диже и са неугодом и без неугоде центар је намештен.

СТОЛИЦА.¹³

Удова у густом велу и одори својој баца складну сенку. Не проговара више, тихује у театру и у учioniци. По устаљеном распореду, строго се чува и конзервира распоред у коме нема више но што је прописано.

Прикладна установа, лепо смештена, практична, стрпљива и загледана, прикладна постелина, баш како треба и ништа нарочито да би се могло пожалити, све што је прикладно тако је неопходно.

Чињеница је да кад правац је баш такав, нема више, дуже, напречац а при томе нема ни дивана, главни чин нема починиоца нема сношења кривице.

Практикуј одмереност, практикуј показатеље што значи што заиста значи да је издаја неопходна, јер ће се показати да постоји замор.

Надај се, шта је спектакл, спектакл је сличност између облог места са стране и ничега другог, само то и ништа друго.

Направити избор то је крај, то је стварно и више од тога има сасвим сигурно има исти третман, и устоличење и све што се практикује и лакше још лакше редовито.

Одабери амбар, читав амбар, и извајај тананих акцената више него што је икада било неопходно, сијај у тами неопходно. Никако не боли, никако не боли, неуништив цват је баш вештачки па и више од тога, он је спектакл, он је обавезујући удес, он је анимозитет и акцентовање.

Ако је ризик од труле трошности неизбежан, ако јесте зашто онда нема коже, зашто онда нема утрљавања, зашто нема посебне облоге.

СТРАШАН ПРОПУСТ.

Торба која је остављена и не само узета већ и одбачена није пронађена. Показало се да је место готово исто као и прошли пут. Један део није размењен, уопште, један део је остављен. Остатак је злоупотребљен.

ТОРБИЦА.

Торбица није била зелена, била је боје зрелог жита, једва да се могла видети и била је коришћена дуго коришћена и имала је ланац, ланац није никад недостајао, није била загуљена, дало се видети да је отворена, то је све што се дало видети.

ОКАЧЕНИ КИШОБРАН.

Каква је корист била од тога да га се не остави тамо да виси каква је корист била од тога ако није било никакве могућности да га се икад види како долази тамо и приказује се лепим и добрим како се приказује. Лекција коју треба научити јесте да се приказује, да се приказује и да нема ништа, ништа, ништа више што би се ту могло учинити па да је зато још више разлога да се изврши размена.

ПЛАТНО.

Довољно платна је доста и више, више је скоро довољно за то а осим тога ако се више не рашири да ли ће бити довољно места да стане. У свакој прилици покаже се на најбољи начин.

ВИШЕ.

Еlegantна употреба лишћа и грациозности и комадића белог платна и уља.

Што крајње победоносно плови разним океанима јесте разлог што је црвена тако правилна и ентузијастична. Разлог за више парчади јесу иста блистава веома обојена што нису без обле боје.

НОВА ШОЉА И ТАЦНА.

Ентузијастичан напад на замућени жути пупољак и тацну, ентузијастичан исто тако је загрижај на траци.

ОБЈЕКТИ.¹⁴

Унутар, унутар реза и тананог споја само, одједном једнаке и не више од три, две у средишту чине две на једној страни.

Ако је лакат подужи и тако попуњен, онда је најбољи пример кад су сви заједно. Оваква представа се прави стискањем.

НАОЧАРИ.

Боја при бријању, крчма је згодно смештена на сред пута.

ОДРЕЗАК.

Слепо узбуђење је мужевно и врхунско.

НЕПАЖЉИВА ВОДА.¹⁵

Ниједна се шоља не разбије на више места и састави, што ће рећи да је тањир разбијен а састављање то чини оно показује да је култура јапанирана. Показује целокупни елемент анђела и ређања. Још више утиче на одабир и још више утиче на тај чин пописивања обрачунавања. Да, да, мења се у више воде.

Шта ако један комад је длака шта ако је више њих уређено да ли то показује ту снагу, да ли показује тај спој, да ли славно показује тај балон. Да ли.

ПАПИР.

Удворна пригода не чини папирну представу таквом пригодом а то чини спремност и очињи вид и сличност и столицу без наслона.

ЦРТЕЖ.

Значење овога је потпуно и најбоље исказује утисак, најбоље га исказује најбоље показује изненадна места, најбоље загорчава, најбоље дужину повиси и ништа не прошири, ишта између половине.

ВОДЕНА ПАДАВИНА.

Вода и задивљујућа и тешка даје и ливаду и удар.

ХЛАДНА КЛИМА.

Годишње доба у жутом продало је много више везица направило места за лежање.

МАЛАХИТ.¹⁶

Подударно пооштрена кашика исто се видно срочи. Подударно пооштрена кашика је рана у одбрани.

КИШОБРАН.

Живе боје значе да чудни разлог иде напред не више напред позади. Не више напред на миру тачке.

КРИНОЛИНА.

Светлобела, срамота, мрља од мастила, румена љупкост.

СТРУК.¹⁷

Једно звездано једрење, једна једина махнита мрзовоља, једна једина финансијска затрављена незаситост.

Објекат који је у дрвету. Придржи бор, држи таму, задржи налет, направи до краја.

Комад кристала. Промена, у промени која је изванредна не постоји разлог да се каже шта је некада било.

Вунени предмет позлаћен. Шетња по брдима најбоља је срамота, пар практичних радова и сваки од њих по реду је тако остављен.

ВРЕМЕ ЗА ЈЕЛО.

Пријатан једноставан уобичајен и тирански и овлашћен и образован и настављен и артикулисан растанак. Не касни.

КОМАДИЋ ЧАШЕ БЕЗ ПОСТОЉА.

Блистава назнака жуте састоји се у томе што је било више исте боје него што се могло очекивати кад су све четири купљене. Због те наде шестица и седмица више се нигде нису могле користити а то се нужно проширило у непостојање. Проширило у непостојање.

ВАТРА.

Каква је корист била од свег оног времена за послати и не послати ако је до тога свакако морало да дође. Писмо је лепо послато.

МАРАМИЦА.

Добитак свих благослова, пробајте немојте пробати јер више нема бриге.

ЦРВЕНЕ РУЖЕ.¹⁸

Једна загаситоцвена ружа и једна розе оштро розе, колапс и једна скупа рупа, мало мање врела.

ИЗМЕЋУ.¹⁹

Између места и слаткиша је узан пролаз који понајвише показује успон, заправо до те мере да позив значи да дугачки ваљкасти јастук целу ствар премерава њиме. Дева нетакнута дева се процењује надева и због тога између облина и обриса и правих сезона и више извађених наочара и савршено беспримерног аранжмана између старих госпођа и благих прехлада нема дрвета углачаног до сатенског сјаја.

ОБОЈЕНИ ШЕШИРИ.

Обојени шешири нужни су да би се показало да се увојци носе додавањем празних места, тако се прави разлика између једноструких линија и широких стомака, и најситнија ствар је блесак, и најситнија ствар значи један мали цвет и једно велико кашњење једно велико кашњење због кога има више болничарки него малих жена стварно малих жена. Толико јасна је светлост да готово у потпуности показује бисере и путиће. Велики шешир је висок и ја и сав крем цео.

ПЕРО.

Перо се дотерује, дотерује га светлост и буба и поза, дотерује га мали нагиб и свакојаке нагомилане резерве и дречави тонови. Засигурно је кохезивно.

НЕШТО СМЕЂЕ.²⁰

Нешто смеђе што није течно не није више тако је опуштено а ипак долази до промене, неке новости су неодложне.

МАЛЕНА ЗВАНА ПОЛИН.²¹

Малена звана макако тресе се сасвим тако.

Приђи и кажи шта штампа тражи. Један сасвим постан бостан. Нема папе.

Беспарица и хаљиница и узми ђонове са ширином и гамашице са милином и зачина сасвим мало.

Чипкица прави жуљеве. То није истина.

Дражест над дражестима и знак и једна плава зелена бела машна једна плава зелена танана, танана на врху.

Ако је апсурдно тада је заводљикаво и скоро да је уметнуто тамо где је тесна глава.

Спокојан живот да се она подигне, подне и месец и месец. Једно писмо један хладни рукав једно ћебе једна берберница и готово најбољи и најправилинији прозор.

Поближе у вилинскоме мору, поближе и подаље, поглед цели види само кречњак бели, види шав од десет. Броји, броји даље тако да све дебља и дебља је тананост.

Надам се да је добила своју краву. Наручбу за свадбу, ширење за добијено шивење, послити ништа не говори.

Искашљи искашљи у кожу и стварно за перје није.

Може ли, може ли, без гурања са више седења унутра када.

ЗВУК.²²

Слон измлаћен слаткишима и сокићима и жвакама сви нахрупише и распуштени распуштени пацови, то је то.

СТО.

Сто значи зар не драга моја сто значи једну стопостотну постојаност. Хоће ли промена.

Сто значи више од стакла чак и огледално стакло је високо. Сто значи нужна места и ревизију ревизију мале ствари значи заиста значи да је постојало стајалиште, стајалиште где се заиста пољубљао.

ЦИПЕЛЕ.²³

Бити зид са браником низ батова на путу и готово довољно избора увек достигне поноћ. То је гној.

Плитка рупа пупа на црвеном, плитка рупа унутра и унутра што прави мала листа пива. Види се гланц.

ПАС.

Мали брав ходи као мрав што ће рећи што ће рећи ко више уздише задњи се упише. Пођи с њим. Мали брав ходи као мрав.

БЕЛИ ЛОВАЦ.²⁴

Бели ловац је скоро полудео.

ОДЛАЗАК.

У средишту једног мајушног места и скоро огољеног лепо је рећи да ручни зглоб води. Ручни зглоб води.

ПРЕТПОСТАВИ САТИ.²⁵

Претпостави ли се да се налазе унутар капије што отвара се отвара у часу кад се лето завршава што ће рећи то је тако.

Сва седишта треба зацрнити. Бела хаљина је у знаку. Војник прави војник има изношену пертлу изношену пертлу различитих величина што ће рећи ако зна да чита, ако зна да чита велик је да покаже затварање двадесет и четири.

Зацрвени зацрвени, осмехом забели.

Претпостави ли се колапс у мазно предење, у мазно предење добије.

Мале продавачице мале продавачице мале овчије хрбати.

Мала распродаја коже и тако лепе прелепе, лепе прелепе.

ШАЛ.²⁶

Шал је шешир и бол и црвени балон и прслук испод капута и мерач мерач разговора. Шал је венчање, комад воска и мала градња. Шал.

Бирај карту, бирај је у страним стопама и са рупама. Ту је рупичасти рупичасти каиш, каиш је шал.

Један тањир са бобицом, сви, било који.

Моли се карта повратна једна та.

Грешка је била навести да осмех и усна и постављен успон и спремиште и култиватор и мали одабир имена нова нису.

КЊИГА.²⁷

Књига је ту била, ту је била. Књига је ту била. Престани, престани, била је спрема-чица, спремачица што пере и није била где је мокро, није била на висини, одмах је враћена назад, и није враћена назад, назад је враћена, била је непотребна, стављена у банку, у банку када, у банку на бригу.

Претпостави да мушкарац један прави израз потпуне поузданости указује на при-јатност по себи бело све бело и без пене да ли то значи сапун. Не значи. Значи нежне титраје и мало прилике за положити са стране са стране. Равнина.

Претпостави наушнице, то је један начин спаривања, спаривања је то. О, прилика да се каже, о како леп колац. Најбоља могућа замена и највише налик стубу. Шкриња није вредна, сакрити је.

Прекриј прекриј те две са мало врпце танане и наде румене и зелене, зелене.

Постави плочу, посложи шав на шав и стварно онда стварно онда, стварно онда то је напомена која повезује многе многе оловне игре. То је сестра и сестра и цвет и цвет и пас и обојено небо небо обојено сиво и скоро да је скоро да је испустило.

ОГУЉЕНА ОЛОВКА, ПИТА.

Има ли од гуме накита.

БЕШЕ ТО ЦРНИ, ЦРНИ ПОП.²⁸

Црна тинта најбоља колица бала браон.

Изврсно нема трошне куће, нема чорбице од грашка, нема рачуна нема бриге, нема прецизне нема прошлости љуби част на пут.

НОВЕ ШОЉЕ ЗА СОС, САДА.²⁹

Сада, зашто сада зашто како, како стани додирни, сада како, сада заустави једача, једача једача.

Жандар у кући убиство њено, жандар у кући, значи краљ на ливади, значи то а лета.

ХРАНА

ПЕЧЕНА ЈУНЕТИНА; ОВЧЕТИНА; ЗАЈУТРАК; ШЕЋЕР; БРУСНИЦЕ; МЛЕКО; ЈАЈА; ЈАБУКА; РЕПОВИ; РУЧАК; ШОЉЕ; РАБАРБАРА; САМА; РИБА; ТОРТА; КАСТАРД КРЕМ; КРОМПИРИ; ШПАРГЛА; МАСЛАЦ; КРАЈ ЛЕТА; КОБАСИЦЕ; ЦЕЛЕР; ТЕЛЕТИНА; ПОВРЋЕ; КУВАЊЕ; ПИ-ЛЕТИНА; ПЕЦИВО; ПАВЛАКА; КРАСТАВАЦ; ВЕЧЕРА; ВЕЧЕРАЊЕ; ЈЕДЕЊЕ; САЛАТА; СОС; ЛОСОС; ПОМОРАНЦА; КАКАО; И БИСТРА СУПА И ПОМОРАНЦЕ И ОВСЕНА КАША; ПРЕЛИВ ЗА САЛАТУ И АРТИЧОКА; ЦЕНТАР СТОЛА.

Унутра сновивање, напољу румењење, ујутро значење, увече осећање. Увече осећање. Свако осећање одмарање, свако осећање нарастање, у осећању предавање, у осећању препознавање, у осећању понављање и потпуно погрешно ту је прстохват. Сви стандарди имају пароброде и све завесе постељину и цела жута дискриминацију и цели круг кружење. То ствара песак.

Добро. Дужина је свакако тања а остатак, округли остатак дуже летује. Да сија, зашто да не сија, да сија, да намести, да увећа, да убрза мерење све то ништа не значи ако нема песме, ако има песме биће и наставка.

Преврнути земљу, не преврнути земљу значи да неће бити бифтека а и без тога нема препреке, тако је лако заменити значење, тако је лако уочити разлику. Разлика је у томе што проста сировина није замршена дебљином а то не значи да дебљина показује знаке таквог сечења, оно што значи јесте да је ливада корисна а крава апсурдна. Не значи да се јављају сузе, не значи да је излучивање бескорисно, не значи више од сећања, избора и поновног успостављања, значи више од икаквог бекства од околне прекомерности. Увек кад има користи има користи и кад год постоји површина постоји површина и сваки пут кад има изузетка има изузетка и сваки пут кад постоји подела постоји дељење. Кад год постоји површина постоји површина и сваки пут кад постоји предлог постоји предлог и сваки пут кад је тишина тишина је и сваки пут кад се јави тромост јави се ту тад и не чешће, не увек, не посебно, мекано и промењиво и спољашње и средишње и окружено и јединствено и једноставно и једнако и површина и круг и сјај и спас и бело и једнако и боље и црвено и једнако и средиште и жуто и мекано и боље, и све заједно.

С обзиром на околности нема разлога за свођење, с обзиром на то да нема звоњаве нема разлога за обавезивање, с обзиром на то да нема вређања нема потребе за икаквим извињавањем, с обзиром на то да нема ниједне натопљене партикуле нема разлога за разматрање. С обзиром на све и на то у ком правцу скреће скретање, с обзиром на све зашто нема ограничења, с обзиром на све због чега се место смести а на тањиру се разликује неколико специјалитета. Целу ту ствар није могуће разумети а то не чуди с обзиром на то да не постоји образовање, то не чуди јер његово постојање свакако ствара разлику у сечењу, види се да кад постоји окретање не постоји невоља.

По врсти, по контроли, по периоду, по преуређеној напраситости, по разноврстаним одресцима и дебелим и танким просторима, по врсти млечено и разних боја, уздуж прислоњена крута ствар са спољње стране не да би стварала звук него да би наговестила корицу, врхунски укус настаје кад постоји читава прилика да се буде разуман, то не значи да постоји преузимање, то не значи ништа драгоцено, то сасвим јасно значи да прилика за вежбање јесте успех у друштву. Па тада звук није наметљив. Шта ако јесте наметљив шта ако јесте.

Оно што је сасвим сигурно дезертирање никако није смањено пописивање, пописивање није рођендан.

Љупки гњурац и мека мазнина, фина пара и нека дуга слад, што све трње са тих грана, што сва отровна мрачна омама, што сва радост ситне добити, што сва радост меке нежности, што сваки део и чај сад, то потпунији сав је склад.

Около величине која је мала, унутар крме која је средина, поред остатака који се моле, унутар измеђишта које се креће, читаво подручје је премерено а отапање је неумерено.

Правоугаони повез не значи да нема ерупције он значи да ако нема места за задржавање нема места ни за ширење. Племенитост није искрена, није истрајна није поштована.

Простор да се чешљају пилићи и перје и зрело љубичасто, простор да се закриве појединачни тањира и велики сервиси и друга сребрнина, простор да се све пошаље у њега, простор да се сачува топлота и расположење, простор да се потражи светлост која је једноставнија, читав простор нема сенке.

Нема користи, нема никакве користи од мириса, од укуса, од зуба, од тоста, ни од чега, нема никакве користи и поштовање је узајамно.

Зашто оно што је неједнако, оно што је настављено, оно што је подношљиво зашто би све то требало да личи на мирис, нешто се ту налази, звиждуће, није уже, зашто није обавезно остати по страни а опет храброст, храброст је посвуда и најбоље је ипак остати.

Ако би се оно што је уздржано могло наћи у оном што се осећа тада би била столица тамо где су столице и не би више било порицања галаме. Галама није мирис. Све је добро.

Субота увече што је недеља је сваки радни дан. Каквог избора има кад има разлике. Пропис није активан. Жеђ није подела на једнаке делове.

У сваком случају, бити старији и остарелији није засићеност и сукција, није превазиђено ни опрезно, није прљаво. И најситнија стварчица је чиста, трљање је црно. Зашто прастара јагњад треба да буду козе и мала ждребад и никад говедина, зашто, зато што је велика разлика у годинама.

Звук, чист звук није растављање, чист звук је у реду.

А шта ако је патка, шта ако јесте.

Лабавост, зашто је сјена у кухињи, сјена је у кухињи зато што је и најситнија стварчица већа.

У време кад постоје четири избора а постоје четири избора у разлици, у време кад постоје четири избора постоји врста и врста постоји. Постоји врста. Врста постоји. Претпостави ли се да постоји кост, кост постоји. Претпостави ли се да постоје кости. Кости постоје. Кад кости постоје нема претпоставке да постоје кости. Кости постоје а постоји и то конзумирање. Племенит начин да се осети растава јесте да се остави простор између. Ту се види наликовање.

С надом у улазима, с надом у кашикама, с надом у вратима, с надом у столовима, без наде у грацији и детерминацији. С надом у датумима.

Калај није лименка а шпорет тешко да је. Калај није неопходан а нису ни носила. Калај никад није узан и дебео.

Боја је у углу. Угаљ надживи печење и пуну кашику, целу кашику која је пуна и не пресипа се. Угаљ сваки угаљ је бакрен.

Не износити ништа, не износити нимало, нема никаквог изношења, сакупљати износити, све то ствара хармонију, све то ствара чак и сукцесију.

Одано умилна ујутро устала, одано умилно устрептала, одано у милини с љубљеном побегла, све то чини оџак и ћебе. Све то показује квантитет.

Као око, не много више, без икаквог тражења, без комплимената.

Удовољи молим буди јунетина, удовољи молим зајуни, ужитак није јаукање. Јунетину молићу, молићу чисто исечено, молићу обзирно.

Потражи заборав. Распродаја, свака величина је тезга и нема сећања, нема јасне колекције.

Сцена у сатену, какав је то трик, никакав трик није горостасан нити те боје, сва навала је у крви.

Погађање за ситницу, погодба за додир, слободу, отуђење, самосвојну ћурку.

Молићу зачин, молићу без имена, молићу целу тежину, потони у дизање стандарда, дигни круг, изабери управо округ, побрини се да одјек положи рачуне и сакупи зелену свих фела.

Покопати витку коку, подићи старо перо, опколити венац и испећи од притке иверке, предложити предах и просто починути, препустити међусобно, успети приштедети простије, подмирити једину и не бити слепљи, не сладити ништа мрачније и читати црвеније, прибавити бољу боју, приправити јело, потрајати уцело, не изненадити грешне, не заоблити ништа сласније, наставити мршавије, поспешити опружену рекреацију креацију нанизану не пригушенију.

Наоблака, шта је наоблака, је ли постава, је ли ваљање, је ли растакање.

Чим пре наступи грчење, тим пре свежина је мека, чим пре обло није обло тим пре се повлачи при расечању, чим пре мера означи услугу, тим пре наступа звецкање, чим пре постане отужније од салате, тим пре ништа не остане среди је, чим пре нестане избор, тим пре таме о слободи је, исто што пре и више што пре, ово није грешка у журби нити под притиском нити без размишљања.

Рецитал, шта је рецитал, то је орган и употреба не снажи смелост, благотворно лечи.

Пренос, пуно преноса, мало преноса, нешто преноса, облаци и путеви заиста преносе, пренос није запостављен.

Понос, кад је претварање потпуно, нема га више но јуче и обично.

Пресуда некакве неодређености која је насиље јесте ауторитет и мисија и посрнуће а сасвим сигурно такође и затвор. Спокој, мир је поред тањира и унутра дубоко унутра. Нема окретања у страху. Нема јачине у звуку.

До коагулације долази на хладноћи али не и у разборитости. Нешто је сачувано и дуго је вече а хладније пролеће баца ненадане сенке на сунцу. Све флекаво је мекано а јорговани заиста јорговани су испретурани. Зашто се практикује и цени потпуно успостављање претходног реда, зашто је тако уређено. Резултат чист резултат је сок и величина и печење и изложба и ноншалантност и жртва и јачина и део у подели и околно уважавање и хортикултура и одсуство гунђања. То је резултат. Нема поклапања нити стицаја околности, има тегобе и разлога и осталог и остатка. Нема ужитка а ни математике.

Писмо које може да избледи, стицање знања које може да испашта и прекршај у исто време води ка главном.

Ученик, ученици су самилосни и признати они нешто прежвакавају.

Мржња почива што попуњена је и проређена и сва уобличена углавном у великој мери. Уметнутих листова и узастопна и узорак мириса све ово чини извесност сеном.

Прозрачни увојци веома прозрачни увојци нису увијенији од супе. То није школски предмет.

Промените један ток удубљења и промените га ужурбано, шта то изражава, изражава мучнину. Слично врло необичној сличности и ружичастој, слично и не сличније од исте сличности и не сличније од икаквог средишњег простора у сечењу.

Очно стакло, шта је очно стакло, то је водица. Сјајан примерак, шта је то кад је мало и мекано тако да има делове. Центар може да постави и нису више четири а два и два нису средина.

Растапане и немарење, сигурност и прах, посебно сећање и искрена самоћа све то чини избегавање тако темељним и тако непоновљивим и сигурно ако је ишта остало то је кост. Није усамљена.

Ниједан простор није тих тако је вероватно да ће бити сјајан. Тмина веома тамна тмина је издељена. Постоји начин да се види шта је у луку и сигурно сасвим сигурно у рабарбари и у парадајзу, сигурно сасвим сигурно тамо се налази семе. Нешто сићушно унутра је нешто сићушно.

Не беше блата ни воде и не беше ниједног више. Не беше свиле ни чарапа и не беше ниједног више. Посуде и симбола и ниједног чудовишта не беше и нема више. Зато се указало дело и да ли то беше племенитост, може се упитати да ли то беше племенитост што је топлије, беше ли то племенитост и да ли клижење значи више. Да ли.

Да ли запрља плафон. Не. Да ли је сласно, јесте ако су цене слатке. Да ли је жалосно, није ако нема погребника. Да ли је чудно, није кад има младости. Све то чини низ, не чини чак ништа више. Све то чини трешње. Разлог зашто у таштини има наговештаја налази се у томе што настаје експлозија помешане музике.

Искушење свако искушење је узбуђење уколико постоје недела и кошчице. Нимало не чуди што се кости мешају јер оне варирају нимало а у сваком случају зашто је кост истакнута, зато што је прилику која не прави тарту и карактер веома лако узбуркати и неговати.

Миш и гора и тоболац, старинска статуа и бол са спољне стране и тишина још више гласније тишине показује лососа смутљивца. Торта, прави мелем од овчетине и опојног пића, специјално суздржано спирање и реномирани пампур и пламен, то што резигнацијом утиче и спутава, сасвим спутава. Знак је исказани примерак.

Оброк од овчетине, овчетина, зашто је јагњетина јефтинија, јефтинија је јер сасвим мало је више. Држите предавања, држите предавања и поновите упутства.

Промена, последња промена тиче се кромпира. То не даје дозволу за злоупотребу сира. На ком језику се свакоме могу давати упутства.

Зајутрак у пуном сјају, пуним сјајем сија зајутрак, нема спора, нема праксе, ничег нема, ама баш ничег нема.

Изненадна кришка мења цели тањир, чини то изненадно.

Имитација, још више имитације, имитације смењују имитације.

Све што је пристojно, све што је присутно, мировање и кување и што је посебније још скривање, све то указује да је потребно лармање. Какав је обичај, обичај је у центру.

Шта је љубавни језик и бибер и више рибе него што је има кад је потребно дерања много више дерања. Језик и лосос, лососа нема кад је боја браон, лососа има кад нема смисла у томе што је рано јутро пријатније. Нема лососа, нема шоља за чај, има исте оне пуре која се користи као стомаклија у ишчекивању оброка то чини јаја укусним. Пиће ће вероватно улисти неку дозу поштовања према шољици за јаје и више лубенице него што је икада поједено јуче. Пиво се запоставило а кокос се прославио. Кафа сва кафа и кушај супе све супе оне су избор пекара. Бела шоља значи венчање. Мокра шоља значи празновање. Чврста шоља значи специјално регулисање. Једна сама шоља значи изванредан распоред између уметника и места које је отворено.

Цена цена није у језику, није у обичају, није у хвали.

Губитак у боји, зашто нема никакве разоноде. Ако је прогоњење тако нечувено да ништа није свечано има ли прилике за придобијање.

Сиви окрет ка врху и дну, џеп препун тихе врелине, сва та савитљива смена препуштања ствара довитљиву радост.

Лахор у тегли па чак и тад тишина, посебно ишчекивање у оквиру, жубор цео жубор и више сира него скоро ичег другог, је ли то запрепашћење, да ли то нагиње више од првобитне поделе између послужавника и уговореног разговора па чак и тад нежно позивање у другу собу са нешто пилетине на било који начин.

Увијен начин то је начин да се каже да је најбоље заједно, увијен начин не даје резултат, даје малу суздржаност, даје потребу за повлачењем.

Сумњајте на један маслацем намазан цвет, сумњајте сигурно, сумњајте а онда склизните, зар то не мења рачуницу.

Повређен исцељен штап, повређена исцељена шоља, повређен исцељен предмет изузетне релаксације и иритације, повреда исцељена, повређеност и исцељеност су толико потребни да нема хтења за грешкама.

Шта је вероватније од печења, заправо ништа а ипак се никад посебно не разочара.

Стабилна торта, свака стабилна торта је савршена и није обична, свака стабилна торта има стасао разлог и више од тога има посебне коре. Боље доба је доба које је уместо. Добро доба није боље доба од најбољег.

Не узимајте ниједан лек олако, не узимајте ниједан наговор озбиљно, не узимајте ниједан растаок трпљиво, чувајте се без језера и без оставе.

Тешко оптеретите шупљикаву мокру наковашену кесицу, оптеретите је тако да буде институција страховита и климатска и најблиставије могуће испланирана.

Обична боја, боја коју та чудна мешавина прави, која не прави која не прави зрео сок, која не прави коку.

Делатност која је намотавање ваљано намотавање покривача опуштајућег ослобађања. То што је тако хладно нема прашине, нема прљавштине у мирису, може употребити белу воду, може изванредније употребити и не у самоћи скупа. Ово које није дражесно и није отворено и стварно није тако умочено колико је слатко и стварно слатко, веома слатко, обично, слатко, послastiца, не у тој слаткоћи и сласти. Ако се одреди време, ако се одреди и дође до уједињења тад уједињује се с тим обрисом, дође тад до реског затварања, свег реског повикања, свег тог времена, свог временског екстеријера, све то у најжешћем ликовану.

Изговор није досада, само један тањир није маслац, само једна мера није узбуђење, самотно осипање није само ударање.

Помешана заштита, добро помешана са истом стварном намерном нечудношћу и питањем, само једна нуждом изазвана операција није више знак него министар.

Поседните нож поред кавеза и веома близу зареза и још ближе мачки што право-временно ради и маказама. Урадите то привремено и не учините више грешке стојећи. Све то раширите и уредите бели простор, показује ли се то у кући, не показује ли се у зеленој која није потребна за ту боју, не показује ли се чак и у објашњењу и јединствено нимало непокретно.

ШЕЋЕР.³³

Једна жешћа срећа и цела парцела а чак и тад тиха.

Вода се цеди, вода се готово цеди на маст. Вода, вода је планина а тако се бира и тако је све практично да се не користи новац. Над зором је захтев и зато је потребно имати уста и наочаре.

Питање наглог раста и више времена него ужаса је тако лако и сумњиво.

Парченце комадић који није под приватним надзором, никако није кришкица, никако нема покуњености ни отворености, никако нема нарастања нити уланчавања нити равномерног надилажења, сав свет долази на чај.

Раздвајање није чврсто у пређи и сосу, тако се чува добро и оделито.

Посоли га, посрами га. Мала незнатна сенка и солидна фина фуруна.

Значајно зачикавање је нежно и напорно и промишљено.

Метода која поставља посипање као лек поред је најбоље прехладе.

Загонетка, чудовишна загонетка, тешко гушење, запостављени уторак.

Влажан прелаз и слика, било која слика, слика има мехуриће, има и зубе, има то слепо тетурање и нешто мало зелене, мало зелене је редовно.

Један, два и један, два, девет, други и пет и то.

Буктиња, између тога потрага, крава, само свако влажно место, само ова мелодија.

Пресеци млаз гаса гадније а онда буши буши између следеће и запостављене. Изабери по којој тарифи и мази мази јако много. Збирка са свих страна, сигнал отрова, мањак тромости и лакше повећање боли.

Бела птица, обојени мајдан, промешана поморанџа, пас.

Миловање долази с наставком промене.
Комад засебне изванредне журбе је тако заслепљен отвореном посласицом.
Кану је уређен. Период је свечан. Крава је прихваћена.
Фини стари ланац се шири, није ту, остављен је за касније.

БРУСНИЦЕ.³⁴

Зар не могаше бити изненадног датума, зар не могаше бити у садашњем насељу
измирење старосних пензија, зар не могаше бити уз сведока, могаше ли.

Ланац бројте, траву сеците, подне стишајте и муве сатрите. Погледајте прелив из-
мочите мапу, погледајте куда да разврстате најбоље од остатка, од тога и нечистог.

Исеците читав простор на двадесет и четири преграде а онда а тада има ли жуте
боје, има али је узмирисана, онда се ставља тамо где стаде и ништа се не украде.

Изузетан степен црвене значи, извршена је изузетна размена.

Унутра скроз наузак кад постоји велика шанса да се не упрља ништа до прљаве
ствари чак, боју свему постојано даје умак.

Управо као што пати, управо као што прати, управо као што је сочно исто тако се
не противи.

МЛЕКО.³⁵

Бело јаје и шерпа у боји и купус показују знаке слегања, стални пораст.

Назоб у носу, један назебао нос и настаје исприка. Два су потребнија.

Сва роба је украдена, сви мехурићи су у шољи.

Кување, кување је разазнавање изненадних од готово изненадних и веома малих
од свих великих рупа.

Стварна пинта, она која је отворена и затворена и у средини је баш лоша.

Неговани назеби, видови очињих држача, само рад, најбоља промена, значење,
тамноцрвена, све то и промрзло, стварно промрзло.

Опет се игра погађања и опет се игра голф и најбољи људи, најбољи од најбољих
људи.

МЛЕКО.³⁶

Успон у висину улазак у дубину свиме у исказ игле и јесен пуна јесен која виси.
Виси висећи.

ЈАЈА.³⁷

Милина од висине, милина у врлини стомака са ненаданим млинчићем.

Вештина од шала, вештина од шала постојана.

У белом у белим марамицама са тачкицама у белом појасу све сенке су посебне
посебне су и набављене и избављене.

Не ту за краву нема срама ни прекуваног звука, има угриза.
Испресеца сам утабан пут недаће. Недаћа је стари брод и вероватни пљусак.

ЈАБУКА.³⁸

Јабука са шљивом, одрезак са торбом, шкољка са семеном, вино са црвеном, ко-
раљка са благом, ледено са шлагом, најбољи ковач, парадајз, парадајз и без без злат-
новеза с миљем, оку зелена каже се печена и промена слаткаста јесте хлебаства, може
ли мало мало може ли.

Може ли мало. Трска прска по постављеном и приправном дрвету еукалиптусу,
побројте шери и зреле тањире и неку шунку мало са ћошкова. То је примена.

РЕПОВИ.

Хладни чаброви, хладни од радости без радости.

Сићушно седало што представља пропланке и затишје загрљаја са сиром и замало
посело, све то је престало. Палицу постави бучно мучно угануће. Одмор није ништа
боље. Још је боље. Све време.

РУЧАК.³⁹

Успех мучног гипса чини свету меру и скоро то, скоро више стања, више стања
стиже у град светлина змајина, гарина не белина.

Ручак мали прекид прави у клизању ручак тако клизав, западни крај бордуре је
онај који провирује малчице тако да нужност постаје свилено доње рубље. Оно је
најбоље кад је влажно. Тако је природно, и откуд ту љуспица, љуспица је ту да искаже
истрошеност.

Права хладна кока је нервозна нервозна је са пешкиром са калемом са правим
бисерима. То је листом додатно здушно скоро све то састругано, састругано старим
брегом, више од тога пчеле више од тога вечере и гомила сличнога што ће рећи срца
у средишту лука стреле мање.

Хладна кафа и кукуруз кукурузно жута и зелена маса то је драгуљ.

ШОЉЕ.⁴⁰

Један пример примерености је месни. Криви штап нагло нараста и снага сва снага
је умна. Величанствена одежа у потрази је за свећом не тако житно не тако уз више
но сову и пут. Шунка се поноси кокосом.

Шоља је занемарена зато што сва је у торби. Она је дршка и пропланци и шећер
икоји шећер.

Шоља је занемарена зато што потпуно је у торби. Не показује сенку, унутар улазе
мали дуборези и благослов и готово да не баш тако не са слепом вером, уопште не
тако љубазни, уопште не заостају.

Шоље криве шије. Треба им драга острига, треба им тако седа и готово па избор.
Најбоље је свиме. Готово да буде зиме.

Зашто је шоља једно мешање и једно комешање. Зашто је тако виде.

Шољу олако засене, између ње нема смисла што ће рећи музике, сећања, музичких сећања.

Дудови криве, пола зрна песка је све то и готово.

РАБАРБАРА.⁴¹

Рабарбара је сузана није сузана није седиште струк ситница није дивља и смешна
није месташце није немар и поврће није овој око лажи није молићу.

САМА РИБА.⁴²

Сама риба самом рибом самој риби јајарици саму рибу сад.

Слатки успех и не мање бучан од седла и више орања и скоро добро осликан сит-
ницама тако.

Сенчи је игром молићу. Потребна је а поред велике врсте је надувача.

Свако ако добар зачин, окреши је ближе молићу. Тако стоји.

Није иста.

ТОРТА.

Торта у калуп ушла је да буде и иглице за вино иглице су такве.

То је данас. Покус са лименком је онај који учини град, учини град прљавим, то је
мало молићу. Вратисмо се. Да бушимо, шта да бушимо, бркани пепео, пепео тамо где
је пекач. То значи торту. То беше знак.

Други пут беше још једна игла за шешир дуго тражена и испољи се потамнела.
Резултат беше жут. Опрез, није опрез убудуће.

Нема користи изазивати сулуд број. Ћебенце прострто облак, срам, сво то пециво
може да изазива, све је то почетак а јуче јуче испунисмо. Значи неку промену. Не неки дан.

Листак један на обзору океан било куда свуда, благ и леп у току сећања земља зе-
лена. Зашто бела.

КАСТАРД КРЕМ.⁴³

Кастард је ово. Има болове, боли кад. Неће бити. Неће бити замало. Ствара цело
једно брдашце.

Бољи је но стварчица што се мути баш мути. Бољи је но језера цела језера, бољи
је од сејања.

КРОМПИРИ.⁴⁴

Сушти кромпири расечени по средини.

КРОМПИРИ.

У припреми сира, у припреми крекера, у припреми маслаца, у томе.

ПЕЧЕНИ КРОМПИРИ.

Печени кромпири за.

ШПАРГЛА.⁴⁵

Шпаргла витка ка шпаргли виткој на шпарглу врелу. То ствара уметност и влажно влажно је време влажно време влажности.

МАСЛАЦ.⁴⁶

Млати млати, маслац. Остави грудицу и покажи је, покажи је. Гледам.

Треба страшно треба да цвет да властити цвет. Треба да властита еластика. Треба страшно да властита еластика буде сласна и умесно место и набрекла развлака. Треба. Треба јој властита еластика.

Јели залихе. Чисто мало склониште по страни, одстрањен на њему.

Направи малу белину, не и немој са језгром, за језгром пођи уђи зађи.

КРАЈ ЛЕТА.

Мале ушице крај штилета и каро на пруге међу примаћом собом, оштрог ума, опуштени у развоју.

КОБАСИЦЕ.⁴⁷

Кобасице међу стаклом.

Ту је маслаца румен-одломак. Векна нема остатак. Трагом питања. Јелу инстант, одговора.

Разлог за жар-починак је то, што деклинација је, свака деклинација је отров, отров је палца, палца вадилац, то означава узвишену промену. Вешање.

Рђаво није пространо, вишак сваки у листу јако чуди и једне црвен-груди.

ЦЕЛЕР.⁴⁸

Целер има укус укус му је где у увијеним бичевима и малим залагајима и углавном у остацима.

Озеленело јутро је тако себично и тако чисто и тако оживљено.

ТЕЛЕТИНА.

Добро де добро де, прање је старинско, прање је прање.

Хладна супа, хладна супа бистра и посебна и главно главно питање да се постави.

ПОВРЋЕ.⁴⁹

Шта се сече. Шта се сече тиме. У шта се сече тиме.

Беше креша кресент крст и неједнак крик, успе се укосо, сјајно и сувисло са малим усецима и црвене боје.

Вести. Вести што могуће су радости, сечене од дабра не, по путу подно пумпе од широке креде, све то чешљање.

ПОВРЋЕ У ЗАСЕДИ.⁵⁰

Заборави у трави и коси кромпире, поскочи, дај похитај устрепери.

Замисли да је то прекрижен комад замисли да је то нови благослов и заборави шарлоту и узрујане свађе у кревету. Замисли да је то оброк. Замисли да је то сем.

КУВАЊЕ.⁵¹

Али сада, али сада повуци али сада звоно, али сада кочију од порцелана, али сада мали убаци листић, али сада свадбу маслац месо, али сада посуду, али сада стражњи облик дагње, дагње и соду.

ПИЛЕТИНА.⁵²

Фазан и кока, кока је посебна трица.

ПИЛЕТИНА.⁵³

Али сада речица неваљалица, али сада трица неваљалица али сада трица неваљалица, али сада птица неваљалица.

ПИЛЕТИНА.⁵⁴

Али сада сумње ако буде још иди реци чега креше. Чега. Саме. Кромпира. Векни.

ПИЛЕТИНА.⁵⁵

Пију пију призови, пију пију прободи, пилетину набоди. Набоди угоди у пилетину угоди још један след, угоди.

ЛАНЧАНИ ТЕГЉАЧИ.⁵⁶

Ланчани тегљачи су весели, су весели сплав, сплав аветни, тепих.

ПЕЦИВО.⁵⁷

Оштра хладовина, дебеле шпатуле и крајњи креветићи, чине виоле, виоле нечије.

ПАВЛАКА.⁵⁸

У пладњу, у плесу лист, у загрејано црвено остављено дрво затворено са сољу на-
очито пресно. Тако настаје вир. Нужно.

ПАВЛАКА.⁵⁹

Павлака пресечена. Посвуда мрва. Поскок улево из коморе.

КРАСТАВАЦ.

Ни жилета мање, ни жилета, смешног желатина, црвена и жеља фина, опружена у
витком потезу пробирана, опружена, опружена у белом проширењу.

ВЕЧЕРА.⁶⁰

Не за мало, не за мало сунце у заходу стало умно умније.

Хајде да заштујемо, хајде да заштујемо значај, хајде да заштујемо зиму шах, хајде
да заштујемо зашто како.

Само месец њен супатник, само у продаји да никад никад нема вишак лица лепо,
поломљено полажу.

Ушне шкољкице ораснице, разгледнице. Раменице. Нека те зачуди, продата са
звоном још једна гомила.

Беше то време када на пољима касније беше један котур који прострели набујалу
земљу и црње су непотребне и примерци огледни примерци старих кашикама поје-
дених лептира, сви јесу су побегли и по мери прављени, прављени, а све једно у томе
видимо где неће то пристајати са левом не иде више, да додаје се кад дуже не буде
најбоље онако како кад су сви ту кад не једе како за још једном најјаче кад ће и најјаче
кад ће и једе једе најјаче кад ће и једе изражавају ј д, све да лепо буде све да тако не
буде. Све да не буде тако не буде тако. Све да не буде старац белац блебетавац. Да не
буде без иједног примера јестиве јабуке ту.

ВЕЧЕРАЊЕ.

Вечерање је за пад.

ЈЕДЕЊЕ.⁶¹

Једење ваља, једење великог старца реченог свода и никако никако гранућа зракасте солуције, не замало даља, не збуњени врат, стварно не никаквог таквог ловора.

Да ли звук такав један што је је ли делић остао је, је ли тако стар као што кажу, је ли водећи био биће. Је ли тако, је ли тако, је ли тако, је ли тако је ли тако је ли тако.

Ојегуљи нас ојегуљи нас без без зачина без зачина хладног, без зачина хладног хлађеног, без зачина хлађеног са штампом штампом деком подом, са штампом деком подом опруженом.

Једење је једе једење је једе га једење, је једе га једе једење. Је једе једење.

Парченце плате плате за сове сове као што су пите, ваљкасти јастуци.

Бат ти на ти бити, батина биће све. Мир мирују волови при лику при лику да под боду под боду како.

Беше сарма беше ваљак лепо испао беше ваљак лепо остао, ваљак остао није то пакетић, није то пакетић такав је стисак, стисак да поспе ловоров листак, ловора то-вара, ловора гутљај јабуковаче истаче, јабуковаче истаче и слисти. Риста се умасти.

ЈЕДЕЊЕ.

Беше срама беше срама због буљења буљења и удвостручења и олакшања олакшања да се исече покаже као на узвишењу и напољу још напољу постојано где се до и се долази и то све и трем и тако.

Беше башта и дува продува равно. Беше пар, беше пар пири ветар и немаше му следа, нема једноставности, нема се елекције, елекције са.

САЛАТА.

Салата је добитничка торта.

СОС.⁶²

Шта се у ражи преде шта се цело на двоје дели, чега није много. Сос лос сос.

ЛОСОС.⁶³

Покрај беше канта канта за чуђење.

ПОМОРАНЦА.⁶⁴

Зашто осећај остриге даје мешано јаје. Зашто наранџаст је центар.

Изложба обложена да се олабави олабави такорећи седећи.

Беше једна сок што лије са кашиком вида, беше једна сок што лиже са кашиком вида.

ПОМОРАНЦА.⁶⁵

Вид о о нови нови не ни нити клечало клечало старог призора бифтека, ни једно ни друго ни једно ни друго.

ПОМОРАНЦЕ.

Грађа је у реду.

ПОМОРАНЦЕ СТАЊЕ.⁶⁶

Не мање не мање од користи јој је.

Какао и бистру супу и поморанце и овсену кашу.

Ућути позади, ућути близу, ућути блузу, у изобиљу.

Какао и бистра супа и поморанце и овсена каша.

Супа бола, под претпоставком да је питање, под претпоставком да је маслац, стварно је, стварно је тек, тек изметање, тек изметање не суви слог.

Не суви, не суви слог, не суви слог од тог, не суви слог од тог слог, не суви слог од тог слог не суви слог од тог слог, не суви слог, не суви слог од тог слог, не суви слог, не суви слог, не суви слог, не суви слог, не суви слог.

ПРЕЛИВ ЗА САЛАТУ И АРТИЧОКА.

Молим да задовољим бледо врело, молим да задовољим покривено ружичасто, молим да је заболим у црвено незнано, молим да се бифтек помасти редовним додирлицима.

ПРЕЛИВ ЗА САЛАТУ И АРТИЧОКА.

Беше молим беше молим за понети од сладоледа купа, сладоледа беше сувише повијена повијена маказама и све ово време. Целина је унутар дела, део заиста одлази, шупљина је црвени лист. Није било избора тамо где је било и другог и другог.

ЦЕНТАР СТОЛА.⁶⁷

Један дан један обичај, такав крој даде један зброј. Узме ли се јетра бакалара јетра бакалара је уље, узме ли се да је уље јетре бакалара туна, узме ли се да је уље јетре бакалара туне цеђено узме ли се да је цеђено уље јетре бакалара туне порцелан и тајна уприличена читаво или мање, читаво читање, читање бивање, у читању бивање.

Покрај мене покрај свеске, покрај свеске стран конобар, покрај свестраног конобара и пре слови и чита тека. Чита тека чита с њом од ње за мање читање.

Делај тако да од центра нема користи. Широко деловање не чини ширину. Припремање припада онима који припремају. Они што помињу сребро и слатко не једу тако. Беше становања.

Цео центар и граница чине од вешања начин облачења. Оно што није разлог што постоји глас представља остатке понуде. Не беше кирије.

Па мелодија што се чути да малог је комада изведба, а вежба чини све што треба да се постигне брзина. Што је меко и верно нема ширину да се расцепи време ли је да се постави питање.

Да се започне постављање нема вагона. Нема ни промене на лакше. Би учињено. А затим ширење, није постизање што му требаше стајање а ипак не беху тако тешка времена јер нису сви били на свом месту. Не беху промењени. Не беху поштовани. Беху то што су, много учинише по том питању што показу да насеље не беше збијено. Простирало се тамо. Свака промена беше на ивицама центра. Гомила беше тешка. Не беше никакве промене.

Спаљено и преостало и подизање привременог камена и подизање пре но ладица.

Пример где има још нечега је пример још нечега. Сенка не сија тако да има црне линије. Стиже истина. Наста немир. Поверење пекаревог шегрту значило је да ће бити пуно размењивања а у сваком случају каква је корист од застора на вратима. Има користи, двоструке.

Ако центар има своје место онда постоји дистрибуција. Тако је природно. Ту постоји контрадикција и природно повратак образује како стране тако и центар. То се види из описа.

Аутор свега што је тамо иза врата и што ће ући ујутро. Објашњење помрачења и очекивање повезивања сви су од истог комада. Шпорет је већи. Беше таквог облика да не даде аудиторијум већи ако се узме отвор зашто да не буде клечања. Свака сила примењена на под производи трење. То је тако лепо и слатко а ипак дође до промене, дође време кад се више притиска ваздух. То није исто што и нестанак.

Лавић ленгари и столац кинески, сав силни укусни сир што стена је, све то скупа и селекција, селекција упијача. Ако је до нечег тешко доћи једним путем онда се на том месту не може јавити сличан проблем. Никако. Постигнут је договор. На крају кога је предлог, предлог да се белина зида може разликовати. Тако се сматрало.

Кад на углу има страна не значи да има више срама кад је сто дужи. Чаша је свакојаке висине, виша је, једноставнија је а ако би се поставила више не би било сумње.

Оно што је ерекtilно јесте оно што се усправља и храни и јењава набрекла лименка. То не одвраћа пажњу што ће рећи шта може да пружи ужитак заноса, оно што се кува.

Сјај је оно што кад се покрије промени допуштење. Ограђен простор меша се са истим што ће рећи долази до мешања. Мешавина је оно што не садржи мишеве а то није због пода то није ни због чега, то није у представи.

Чињеница је да кад је место измештено све је сачувано што је чувано и све је остало што не би задовољило више од неког другог. Питање је сад, да ли је могуће предложити

нешто више да се надомести та ствар. Због тог питања и тог савршеног порицања све време се мења време.

Сестра тешко да беше мушко. Беше ли то изненађење. Беше. До закључнице дође кад не дође до договора. Све док беше питања беше одлуке. Надомештање површне познанице обичном ћерком не чини сина.

Десило се тако да је било у право време и дошло је до повећања целог времена дељења тако да где претходно није било грешке сада није било грешке. На пример раније кад је дошло до раздвајања било је чекања, сада кад дође до раздвајања постоји подела између намеравања и одлажења. То није произвело више мешавине него што би било да није било промене.

Мали знак улаза јесте тај који га је изједначио. Да је мање не би било једнако а беше много мање тако да сто беше већи. Сто беше много већи, јако много већи. Променом тога ништа не постаде веће, не постаде веће ништа мање, не спречи дрво да се не употреби као кожа. И то беше тако љупко. Склад је суштински битан. Има ли ужитка кад има пролаза, има кад је свака соба отворена. Свака соба је отворена кад их нема четири, било их је и сасвим сигурно их је било четири, две су биле скупа. Нема сличности.

Једна брзина, пријем столњака, дивно чудо од шест кашичица, нема вежбања.

Дође дан кад беше рођендан. Сваки дан беше без узбуђења па додаше рођендан, додаше га у понедељак, то учини сећање јасним, оно што беше говор приказа столицу на средини где беше бакар.

И сто и пуж, то указује на Кинезе, указује нема сумње у то да прави је више него савршен нема сумње и стакло уноси збрку брка супстанцу која беше обојена. Тад дође време дискриминације, дође тад и никад не беше помена беше великог тријумфа, приказа се издашан бисер који беше бушан и који је требало да буде бушан приказа се сличност међу сребром.

Пренути прегладнелог мужа није неприлично. Разлог зашто ништа не остаје тајно јесте тај што нема ни наговештаја шутње. Ниједна песма није тужна. Лекција је важна.

Слепе и слабе и организоване и забринуте и заручене и настављене а такође и замољене да се уздрже од јела и увек замољене да размотре и никад пренуте и нимало надуте, ово што није ређе него чешће није толико запањујуће кад се дода четкање косе. Завладала је тишина, итекако јесте.

Ниједне наочаре нису неупотребљиве, ниједан прозор није бескористан па ипак ако ваздух не улази постоји припремљен говор, увек постоји а не постоји замагљеност, ни најмања.

И даље не постоји допуштење за ту склоност да се уздише што нема више. То онда значи да са сагоревањем долази и оно пријатно стање омаме. Тад постоји начин да се зарађује за живот. Ко је мушкарац.

Шутњу не означава ниједна кретња, мање означава једна кретња, више није означено већ очарано. Толико намргођености и толико нерасположења, толико много резигнираности, толико много одбијања и толико много места да се располаже са више и са мање, толико много а ипак још више шутње, зашто спавање није подвиг зашто није и кад долази неко пражњење кад. Никад га нема.

Ако се пореди комад величине која се прихвата не као величина већ као комад, ако се пореди не са оним што се прихвата већ са оним што се користи онако како се држи држањем, поређење те две ствари се понавља. Претпоставимо да се саставе, претпоставимо да дође до прекида, претпоставимо да при поновном почетку не промене позиције, претпоставимо све то и претпоставимо да било којих пет од којих се двоје не одваја претпоставимо да тих пет није конзумирано. Постоји ли замена, постоји ли сличност са небом које постоји по општем мишљењу и са звездама које се могу видети. Постоји ли. То је било питање. Није било сигурности. Отклањање слабости значило је да је сваки пар равнодушан па ипак то их је повезивало, то размишљање их је повезивало. Није одредило да се поново припоји слово. Није смањило слова. Смањило је слова.

Жиг који није само покидан већ и прикладан није никакав симбол. Ништа не сугерише. Врећа која нема отвор сугерише више и губитак није сразмеран. Сезона која промиче и драперије покидане закрпљене све то представља пример, представља моћ жртвовања и наликовања и непогоде и резона.

Време кад нема испитивања виђа се само кад је плусак. Свака ситница је вода.

Прикупљена је цела збирка. Мокра крпа, острига, једно огледало, лутка, студент, тиха звезда, једна искра, нешто мало кретње и кревет је намештен. То указује на неред, да, указује на сличност више него на ишта друго, указује на један једини ум који управља јабуком. Сваки огртач другачијег је облика, то не значи да се други пар не разликује по боји, то значи јединство употребе и вежбања и рукава.

Обичан брежуљак, није такав онај који није бео и црвен и зелен, обичан брежуљак није осунчан, такав је кад нема узнемиравача. Па облик је ту и боја и обрис и бедни центар, мало је вероватно да постоји центар, брежуљак је брежуљак а ниједан брежуљак се не задржава у испусту ружичастом меканом.

Завеса затворена у конзерву заувек служи сентименталној сврси. Проблем на оба ока не изазива исти симетрични тепих, изазива га то што нема узнемиравања више но на мало папира. То заиста показује зубе, показује боју.

Мерило је оно постављено тако да покаже да има челичну конструкцију дужина. Уредност није деликатност, не уништава читав комад, сасвим сигурно да не измерено је и ништа није одсечено а чак и ако се изгубило има име, ниједно име се не потписује и не оставља, ниједан простор се не опрема тако да има кретања у изобиљу. Зашто у пакету има толико много резигнираности, зашто пада киша, свеједно прилика се указала, нема звона да зазвони.

Пакет и филтер па чак и левак, све то скупа чини сцену и претпоставимо да се постави питање да ли је коса коврцава, да ли је тамна и проседа, претпоставимо да се постави питање, да ли је четкање неопходно, да ли је, тад почиње сва та посебна изненадност, нема заблуде.

Огртач је покривач, огртач није покривач лети, огртач је покривач а правило је да нема таквог времена. Огртач није увек покривач, огртач није покривач кад постоји неки други, увек има нешто у томе у утврђивању распореда којим се квашење смешта тамо где неће нанети већу штету. Таква склоност је увек присутна и на неки начин има користи од непомињања мењања и од утврђивања температуре, има неке користи

од тога зато што доказује да је живот опскурнији слободнији и ни усред чега нема вечере. Такво нешто не постоји.

Зашто бледобела није блеђа од плаве, зашто везу успоставља пећ, зашто се не покаже да је поменути пример исти, зашто нема прилагођавања између места и посебне пажње. Зашто код поскакивања постоји избор. Зашто досадна стабилност није неизбежна, зашто је комад било које боје, чему тај мудри мук. Зашто има опирања код мешања, зашто нема плаката, зашто је то тамо на прозору, зашто нема предлагача, зашто нема прозора, зашто нема ближе остриге. Зашто има кружног умањивача, зашто има купача, зашто нема стругача, зашто има вечера, зашто има звонара, зашто има прашине брисача, зашто постоји део сличне сличности, зашто су тамо оне маказе.

Југ, југ који је ветар није киша, да ли мук гуши говор или не.

Лежање у загонетки, такво лежање узнемирава опруге, такво лежање је смањење, другачије лежање је изводљиво.

Ослобађање најстарије лицитације пријатно осећање уз то и обнове.

Разделити или не разделити, има ли разлике. Разделити. Не разделити.

Скоро врло вероватно нема завођења, скоро врло вероватно нема тока, сигурно врло вероватно висина се пробила, сигурно сигурно мета се почистила. Дође да се седне, дође да се одбије, дође да се опколи, дође споро а године се не смањују. Време кад се то видело је кад не беше помрачења. Све време беше негодовања због пресељења за све то време беше ширине. Ниједан дах не баца сенку, ниједан дах не захтева труд а ипак наравно каква је корист од папира, папир не показује знаке ремећења, не показује знаке напуштености.

Зашто постоји разлика између једног и другог прозора, зашто постоји разлика, зато што је краћа завеса. Нема несвиђања код бифтека нити код шљива нити код галона млека воде, нема пркоса код првобитног нагомилавања преко крова, увече нема дневне светлости, нема никога празно.

Трибина, трибина не значи новине, не значи ништа више од торте, значи више шећера, приказује како се носеви издужују. Последњи зачин у свему томе је онај који показује да је цело вече проведено у том сну, показује тако да ходање представља олакшање, а ипак сви су тиме запањени раздаљина је тако раздрагана. Укупно време износи три дана, нису неискоришћена. Свака ситница је промена то јест ако ништа није протраћено у том подруму. Све остале столице су постављене.

Успех, успех је добар кад постоје собе а нема упражњених места, успех је добар кад постоји пакет, успех је добар у сваком случају и свака завеса се продаје на велико. Завеса се скупља а доста места показује знакове лакирања.

Једна проба један курс, једна проба једна боца, једна проба једна риба, једна проба један барометар. Нема знакова распознавања кад се ради о продавници.

Сваки осмех је уштогљен и сваки капут је за пример. Има ли користи од тога да се промени више врата него што је комисија. То се питање поставља толико често да конзервативци показују да су упијачи. Тако је пријатно чути глас и видети све знаке тог израза.

Каденце, праве каденце, праве каденце и пригушена боја. Опрезно и увијено, чврсто и трезвено, са свим рачунима и мешавином, нагађање било о чему морално је исправно, ако буде позива биће гласа.

Линија у животу, зацртана линија и степениште, неприлагодљив кувар, без куvara и без екватора, свеједно постоји и више од тог друго избегавање. Да ли је то значило срамоту, значило је сећање. Погледати шта се налази унутар места које се надвијало и било видљиво погледати шта се налази унутар тог места и видети столицу да ли је то значило олакшање, јесте, сигурно није изазвало затвор а ипак ту је песма чија је мелодија бела кад се јави боја зрелог жита. Тиме се не показује лице.

Звездана светлост, шта је звездана светлост, звездана светлост је мала светлост која се не помиње увек са сунцем, помиње се са месецом и сунцем, у сваком другом случају се помеша.

Зашто се име променило. Име се променило зато што на том малом месту има једно стабло, на неком месту нема ниједно стабло, на сваком месту постоји назнака нечег више, на основу свега тога доноси се одлука.

Зашто постоји образовање, образовање постоји зато што два стола на расклапање нису увезана траком, употребљен је канап а канап је употребљен јер је био потребан још један а још један који није навикнут да слуша не испољава уобичајену употребу било које вечери а ипак није срамота гледати, није нимало. На основу тога је вршено издвајање кад је дошло до простог одабира целог занимања.

Завеса, завеса која је спуштена одаје жалост, то не значи да има врабаца нити беседништва чак ни читаве припреме, значи да има ушију а врло често их је укупно још више.

Клима, клима није јужна, мала чаша, ведро зима, чудна вечера гипки превртач, све то указује на то да је стражњи део опремљен и да је црвено које је црвено тамне боје. Пример тога представљају петнаест година и тужни растанак.

Порцелан се не скида кад има тањира, лагани нису тешки и небројени.

Струјања, струјања нису прво у ваздуху нити на поду нити на вратима нити иза њих. Струјања не указују непосредније на то. Ово што је савладано има тако узан простор да се на њему све изгради тако да остане доста простора па ипак има ли свађе. Нема и упадљива је упорност. Дошло је до промене струјања и нема упражњавања становања.

Религија, скоро па религија, свака религија, квинтал религије, ослањање и површина и служба неодлучности и створење и питање и слог одговора и још рачунања и без свађања и једна научна изјава и без таме и без питања и заслужено пружање и једна група сестара и обрис и без пликова и један део пожутео и центар са правописом и без самоће без старинског шарма али солидно сасвим солидно и једна површина центрирана и питање на плакату и појединачност, постоји ли појединачност, и појединачност, чему питање и појединачност зашто је површина нечувена, зашто је лепа зашто кад нема сумње, зашто је ишта испражњено, зашто повреда центра није врлина, зашто није кад јесте и зашто није кад јесте и нема сумње, нема сумње у то да се појединачност види.

Клима, једна клима, све време је једна клима, кад год има сумње, кад год има музике то је зато да се све више и више испитује и нема љубазности, једва да уопште има мучења а сасвим сигурно нема столњака.

Ово је шум а предусретљивост више предусретљивости доводи до хармоније у оклевању.

Језеро једно језеро које је рибњак и мало воде било какве воде која је мрав али без ватре, нимало ватре, све је изненада.

Лимена кутија односно преостали намештај и огледало и спаваћа соба и већа величина, читава тезга је прозвана а оно што је старинско је практично. Ако сличност треба да буде таква да и најмањи покривач буде истоветан, ако треба измерити сваки јард, ако је тако и згреши се, ако је тако онда је соба сигурно довољно пространа кад је тако празна и сви углови окупљени.

Промена је плаћеничка кад плаћа за бељење боје и посуђе за послуживање тамо где има метала и кад жуту било коју жуту претвори у сваку боју у нијанси која је изражена на тацни. То је чудовиште и неспретно баш неспретно и мали дезен који је цветни који није чудан а ипак има нешто видљиво написано, то се не види све време већ само једном, након тога мирује где јесте и где му је место. Ниједна промена није непотребна. Ту се заиста очитује намера.

Одлично, одличније је посуђивање а искривљена веома искривљена је светлост и тајна и рецитација и емиграција. Плићаци су природно плитки а глупост над глупошћу намргођена. Тек мало колача може да тече, тек мало колача може да утекне.

Шећер шећеру, љутња љутњи, љубав према проповеди, без ометача у центру, сав ред је у мери.

Остављено зарад светилке, остављено зарад победе, остављено зарад спаса, све ово и запостављање и повијено дрво и више чак и много више од тога није толико прецизно колико оловка и корњача а чак, свакако, чак и делић истог искуства колико више од тога.

Да се промисли предавање, да се ваљано промисли предавање толико је бриге и толико много добротинства и стварно ако претпоставимо да у томе има зрно и ако је стрниште свако стрниште неодложно, зар неће бити могућности за легализацију. Здраве је оболело и цена је плаћена а златно је шта је златно, свештеник, један порез, валута и унутрашња одаја.

Контрола емиграције, контрола осмехом и свакако истим задовољним испружањем руку које од тога имају више користи него ичега другог, и блага не тако блага исправка, не тако благ чак ни услов ни слаткоћа ни спокој. Прах, који је безбојан, кад би био обојен да ли би био бео.

На војнику на било ком војнику нема више детаља него на било ком случају оспика.

Мост малени мостић на локацији и грмљавина, било каква грмљавина, то је слика реверзибилне величине и више се заиста се више може бити пажљив. Због тога што се монотонија чини непажњом вероватно ће доћи до промене принципа и више од тога, промене организације.

Овај се облак заиста мења са кретањем месеца и уском прилично уском назнаком зграде. Мења се а онда кад се скраси и ниједан звук није различит тад наступа тренутак кад се весељу гарантује да ће се указати прилика.

Обична тура, свака обична тура показује те знаке, знаке да нема толико продужетка колико би било кад би у свему постојало више избора. А зашто се жалити на то што има више, зашто се жалити на то што има много више. Зашто се уопште жалити кад је

све уређено тако да пошто нема више могућности нити више молби чак ни више решења тако да је сада свакако наступило време за нешто.

Прозор се може написати и другачије, кад се „у“ дружи, тад му не недостаје ниједно више а ево и кише, може чак бити и нешто друго, у сваком случају у сјају нема посвећености. Има пре обраћања непознатом.

Католик да се преобрати треба омладина да се осмели и део расправе, значи чак и то да ниједан разред у коме су сви редовно преко педесет није тако постојан да се деле позивнице.

Пример закривљења чине узорни нокти. То је једини циљ затајивања и говорења.

Четири су такве једнаке и нема их више што су више. Остали су добили велику столицу и надзирање хладно накупљање мучнине, а надасве, добили су разочарање.

Не процвета све што жели, ако цветова има у изобиљу онда су боје јоргована, ако нису онда су бели у средини.

Заплешите јасним сном и раскошном појавом, прибавите чврста права и преводите преко превођења ауторитета, покажите избор и не почините више погрешака но претходни дан.

То значи јасноћу, значи редован појам вежбе, значи и више од тога, значи љубав ка рачуну, значи више од тога, не значи замену линије.

Зашто је жеље више него у планини. Не чини се чудним никоме, не чини се чудним одјеку и још сигурније у томе нема навике. Зашто је толико непотребне патње. Зашто.

Свако влажно време значи отворен прозор, шта спаја јело, све што је жестоко и што се кува и што испољава временске прилике је на крају исто и зашто је нешто друго корисније од тога.

Полице су постављене а књиге, скрајнуте књиге се користе да учврсте расцепе и цркву. Користе се чак и уместо црних папуча. Не могу се поправити воском. Не треба им таква прилика.

Једна врба и ниједан прозор, пространство незнано, пространство чини активан центар.

Ниједна мачка се не разликује толико да зона дувана буде бела и крем.

Јоргован, све се ујоргованило а не помиње се маслац, чак ни хлеб и маслац, нема маслаца и нема прилике, чак ни прећутне сличности, брижности једва колико је потребно уображено.

Што је безбедне тежине пружа задовољство кад се надвија. Што је безбедније тежине чини несташнији приказ. Најбоље се игра оним што сија и што струже. Удовољи по вољи по соли и крекеру и пропалом лету.

Изненађење, једно једино изненађење нема прилике. Оно је саставни део а одељак цели одељак представља једну сезону.

Цмокићи што су пилићи и не вреде мање но исти пилићи често нису једини пут којим се може ићи.

Светлост месеца светлост једина је недељом. Која је била разумна одлука. Разумна одлука је била та да и поред бројних изјава и још више музике, чак ни поред избора и светиљке и збирке, поред слављеничког шешира и одмора чак и веће буке од сечења, и поред Европе и Азије и опресије, чак ни поред слона и строге прилике, чак ни

пored веће култивације и нешто сазревања, чак ни са утапањем и околним океаном, чак ни са више сличности и ма којим облаком, чак ни са страшном жртвом прозаичности и посебном одлуком, није чак ни вероватно да ће бити лепше. Брижност с којом киша је погрешна и зелена је погрешна и бела је погрешна, брижност с којом ту је столица и пуно дисања. Брижност с којом ту је невероватна правда и сличност, све то чини величанствену шпарглу, а такође и фонтану.

(С енглеској превела **Најџаша Камџмарк**)

Преводилачке напомене:

¹ Према метафоричном тумачењу песме карафа представља језик. Језик је инструмент помоћу кога гледамо свет (гледало) и указује нам се прозирним попут стакла, као стакленка која се стапа са околином. Боја бола се може односити на црвену, што би могло указивати на крв али и на вино у карафи, али та се боја наставља и у наредној песми. Језик је распоред и систем, те стога разврстава и распоређује, па зато језик није нешто обично, свакодневно, природно ('редовно', при чему је нагласка на корену „ред“, као у „редати“, „поредати“, „сређивати“ итд.). Језик није неуређен већ је уређен, вештачки створен систем, који не наликује стварности (иако мислимо да је језик провидан и да одражава стварност). Језиком гледамо ствари, али их не видимо. Отуд је карфа „невидна“, односно кроз њу се не може видети, али је исто тако и не(про)видна. Осим тога, разноврсне посуде и судови у овој збирци симболизују жене, али указују и на тенденцију патријархалног система да жене спутава и ограничава.

² У овој се песми никловање може протумачити као метафора за језик. Језик премазује стварност лаком (јапонирање), који, иако невидљив, одређује како видимо ствари. „Nickel“ је и америчка кованица од 5 центи, па отуд чишћење, плуцкање, прање и полирање. Црвено би могла да буде знак оксидације. Осим овог тумачења, можемо навести и еротско, које говори о истополном љубавном односу, религијско, према коме се лажни сјај односи на лажног бога, као и аутобиографско тумачење, које говори о одустајању Гертруде Стајн од каријере у медицини. Треба напоменути и то да у исправљеном издању поводом стогодишњице објављивања збирке *The Corrected Centennial edition of Tender Buttons* стоји „surely any s is unwelcome“ (било какво „с“ свакако је непожељно), а у студији *Prose Poetry as a Genre in French and American Literature* наводи се чак и „any's is unwelcome“ (ничије [објашњење] није пожељно).

³ Реч, односно именовање ствари чини јастуче, то јест навлаку, а значење је супстанца, то јест суштина. Песма се може тумачити и као љубавна, о шапутању на јастуку. Најзагонетнији стих је „A seal and matches and a swan and ivy and a suit“ јер осим „лабуда“ и „бршљана“, значење осталих речи немогуће је утврдити без контекста, што је одлика и целе збирке. Српски превод овде делимично одступа од дословног значење речи у намери да очува полисемију, али и значења, то јест интерпретације. На пример, Гертруда Стајн жели „одобрење“ („seal of approval“) за своју везу („match“) са Алис Токлас; Алис је лабуд, а Гертруда „suit/or“ („одело/удварач“). На српском „лист“ може да се односи на флору и фауну, али и на „лист папира“, односно „венчани лист“ (званично одобрење). „Бршљан“ је преведен као „лоза“ јер се не губи много на значењу, а добија се алитерација и полисемија на српском. Слични преводилачки поступци коришћени су у целој збирци, али се неће сваки пут објашњавати и наводити у напоменама.

⁴ Песма може говорити о двојности, која се контрастира са једним местом и једном сликом, као и о упаривању и спајању Алис и Гертруде. Сингуларност промашује, не даје ефекат. Стих „Право време да се покаже порука је кад прекасно“ илустрација је нарушавања синтаксе које Гертруда Стајн често користи у збирци. После „кад“ има замишљени упитник, а осим тога „кад“ има двоструку

улогу, у питању и у одговору: „Право време да се покаже порука је кад? Кад је прекасно.“ Строфа која говори о ружиним дрвету може бити о раскиду односа, разлазу. Кад је песма написана Гертруда Стајн се разишла братом који се одселио па су делили намештај. Студ шкриња и ружино дрво у стиховима. Последња строфа као да се односи на процес писања. Гертруда Стајн је увече писала руком, а ујутро је Алис прекуцавала. Концентричне шаре могу бити мрље од шоља (кафе?) које треба очистити.

⁵ Песма може изражавати неповерење и сумњу у само у један симбол љубави. Говори и о искреној љубави кад дозволу за улазак у наш свет дамо нечијој унутрашњости, а не спољашњости.

⁶ Кишобран у збирци махом представља фалусни симбол, а могуће је да песма говори о борби за право на легализацију абортуса.

⁷ Песма обилује гласом „а“, што се тумачи као алузија на Алис, а кулминира „сребром“, чији је симбол Аг, Алис и Гертруда.

⁸ Песма може да упућује на белег или обележје (женскости) – на менструацији; има интерпретација које кажу да је у питању и слово срама, „scarlet letter“, због хомосексуалног односа Гертруде и Алис.

Кад се истроши бука остаје тишина, кад се истроши даљина буде се заједно, кад се истроши прашина онда остане белина.

⁹ Кутија може да упућује на кутију цигарета, на ковчег, на тело, на материцу, на карлицу (изледа као крилата кутија у којој је смештена материца). Кутије изгледају исто па их је потребно обележити са стране да би се разликовале (и ковчези исто тако). „Сребрн самостан“ може да упуту на то да Алис и Гертруда(Аг) желе осаму и приватност.

¹⁰ Поетски рад се поставља напореда са сечењем камена, прављењем торте, резбарењем.

¹¹ Полицајац у униформи спроводи у узану ћелију.

¹² Свирање клавира се у песми замишља као вођење љубави две жене, које је „на месту“.

¹³ Друга строфа би могла да асоцира на болницу, док би трећа говорила о неизбежности смрти, о изненадној али природној смрти за коју не можемо никога кривити.

¹⁴ Рез и спајање (овде и у претходним песмама) могу да се односе на баштованство или калемљење којим се бавила Алис. Троје могу бити Гертруда Стајн, Алис Токлас и Лео, брат Гертруде Стајн с којим је живела пре но што се код њих доселила или „накалемила“ Алис. Њих две су један другој центар и на једној су страни, а Лео је на другој. Калем има облик В или У, односно подсећа на лакат, а најбоље да је целовит.

¹⁵ При преводу речи „ministering“ одступило се од дословног значења да би се очувао корен „minister“ у значењу „свештено лице“ јер на то упућује контекст у коме се јављају „анђели“ и „редови“.

¹⁶ При преводу ове песме одступило се од дословног значења како би се створио визуелни ефекат повезан са игром речи. Слова „dd“ у енглеској речи „sudden“ и „oo“ у „spoon“ изгледају као кашика и очи („is the same in“), а и сама кашика подсећа на око, па други део „no size“ кад се изговори звучи као „nose eyes – нос и очи“, што је пренесено као „видно срочи“. У другом делу „wound in the decision“ упућује на „incision“ у „decision“ па је пренесено као „рана у одбрани“.

Нешто дословнији превод гласио би: „Жличица у журби иста по величини се разликује. Жличица у журби јесте рана у одлуци.“ Ту бисмо могли замислити жену у кухињи која у брзини одабере погрешну кашику, кашичицу за мерење које су све уклопљене један у другу, кашике су исте, само се разликују по величини.

¹⁷ У исправљеном издању у четвртм стиху стоји „wooden“ уместо „woolen“ и чини се да је природније да буде „дрвени предмет са позлатом“. Међутим, сцена би требало да описује Алис и Гертруду у шетњи по брдима Тоскане, где је Алис поскидала нешто одеће, па би „вунени предмет са позлатом“ могао бити одевни предмет са златним нитима, што се слаже са контекстом кринолине и струка.

¹⁸ Песма би могла да говори о љубавном троуглу.

¹⁹ И ова песма може да се тумачи на више начина. Може да описује сексуални чин између Алис и Гертруде или њихов одлазак у позориште. Као што то чини на много места у збирци, Гертруда Стајн се поиграва хомофонима у енглеском језику, па је тако „made“ („направљен“) хомофон од „maid“ („девица“, „девојка“). Реч „надева“ употребљена је у преводу у смислу „надевати име“ и тиме од некога направити нешто, али и у смислу „пунити“.

²⁰ У овој се песми на нивоу синтаксе види нејасна граница између реченица која настаје услед недостатка интерпункције. „Није више тако“ или „тако је опуштено“. Реченице се преливају једна у другу. „Нешто смеђе... је опуштено... нешто смеђе... тако је опуштено.“

²¹ Могло би да се ради о Полин Лоренсен, мајци Гертрудине и Алисине добре пријатељице, сликарке Мари Лоренсен. Полин је себе и ћерку издржавала шивењем будући да је дете добила у ванбрачној вези.

У исправљеном издању уместо „There is no rope“ („Нема папе“) стоји „There is no hope“ („Нема наде“).

²² Може бити опис звука игре зване *piñata*.

²³ Први стих би могао бити опис радничких ципела, а други ципела у којима Алис сади руже у башти. Гертруда Стајн често користи хомофонију, па тако „ale less“ звучи као Алис, на што се у преводу упућује са „мала **листа** пива“.

²⁴ Конвенционални читалац је већ излудео од језика који не значи оно што очекујемо, који нема смисла, од пса који је брав који је мрав итд.

²⁵ Наслов песме на енглеском „Suppose an eyes“ хомофон је неологизма, то јест глагола „suppose-nize“ којим Гертруда Стајн именује оно што често ради – користи „suppose“ („претпоставити“, „ако“). Будући да је граматички неправилна падежна конструкција, „ПРЕТПОСТАВИ САТИ“ нарушава граматику српског језика као што члан за једину нарушава граматику у енглеском јер стоји испред именице у множини.

²⁶ И у овој песми од читаоца се тражи да обрати пажњу на звук, па тако, на пример, збуњујуће „a point it“ постаје „appointed“, односно „имена нова нису“, то јест „именовани су“. Ово је веома честа стратегија у збирци. Видети, на пример, и песму „Огуљена оловка пита“.

²⁷ Песма говори о вредности књига, о прављењу књига, са симболиком маскуинитета.

²⁸ Уз хомофонију, у овој песми се Гертруда Стајн поиграва и минималним паровима, па тако „took“ (прошло време глагола „take“, то јест „узети“) из наслова постаје „rook“ шаховска фигура топ, преведено минималним паром „поп“. Топ је краљева кућа, односно дворач, што значи да кућа није трошна, храна није сиротињска, краљ не плаћа рачуне, без бриге је, а љубичаста је краљевска боја). Сличном стратегијом се и „pearl pearl goat“ (дословно: „бисерна бисерна коза“) може прочитати као „purple coat“, то јест „љубичаст капут“, што је на српски пренесено као „љуби част на пут“. Наслов би се нешто дословније могао пренети као „БЕШЕ ТО ЦРНИ, ЦРНИ ЗГРАБИТАК“ и протумаčiti се и као да је Гертруда Стајн зграбила прилику да објави књигу у сопственом издању; примерци су одштампани квалитетном црном тинтом, увезани (као бала сламе) у браон повез и превезени (колицима) где треба.

²⁹ Дословни превод наслова песме гласио би „ОВО ЈЕ ТА ХАЉИНА, АЈДА.“ Међутим, у складу са језичким стратегијама Гертруде Стајн „this dress“ („ова хаљина“) постаје „distress“ („невоља“), а „aider“ постаје „aid her“ („помозите јој“), али и „Ада“, односно Алис. На српском би се наслов могао прочитати као „невоље с.о.с. ада“. „Хаљина“ из оригинала је у преводу замењена „шољом“, али се остаје при објекту из ауторкиног репертоара који или покрива и спутава (као што је хаљина из оригинала) или је посуда која ограничава (као „карафа“ и „сифон за соду“).

³⁰ Песма као да почиње описом путовања паробродом низ реку, уз еротске примесе, док се у наставку највероватније описује сирово месо, али и „сирове“ мисли. Уз то стихови дају упутство

како треба читати поезију у овој збирци: треба превртати речи, замењивати значења и уочавати разлике. Тако, на пример, „преуређена напраситост“ даје „прасе и ситост“, што је у оригиналу „alteration of pigeons“ – дословно „измена голубова“, при чему реч „pigeon“ у себи садржи реч „pig“ („свиња“); „преузимање“ упућује на „превише узимања“, „мека мазнина“ и „нека дуга слад“ асоцирају на наслов збирке „мека дугмад“, док строфа у којој се јављају има одјеке риме и метрике „Тигра“ Вилијама Блејка, при чему се алузија на Блејка подвлачи речју „symmetry“, односно „склад“ у постојећем преводу на српски; „snipe“ („шљука“) је на енглеском анаграм од „penis“ па је пренесено као „гњурац“; реч „kindness“ („доброта“, „добронамерност“, „љубазност“) у себи садржи реч „kind“ као означава „род“ или „врсту“ на које се упућује већ у првој песми збирке и користи кроз целу збирку, па је реч преведена као „племенитост“; предлози се претварају у именице („између“ постаје „измеђиште“); речи су вишезначне, па тако „чешљање“ упућује на чешљање косе али и на петлову „чешљу“ која се припрема и као јело, а „изношење“ упућује на „изношење тврдњи“ али и „изношење ствари“ кад се неко исељава (брат Гертруде Стајн се након њихових свађа иселио); „колекција“ је уједно и „реколекција“, „одјек“ у смислу људи који имају велики утицај и значај; „наоблака“ је и облачно време, али и одећа итд.

Строфа о простору који се описује као „закривљен“, „зreo љубичаст“, „топао“ „без сенке“ може се протумачити као материца, уточиште од сенке коју баца патријархат; осим тога, може имати и аутобиографско значење: кад се Лео иселио, имала је простор (и у дословном и у пренесеном значењу) да ради се наведено.

Осим алузија на Блејкову песму „Тигар“, употреба језика у овој збирци повезује се и са Шекспировом комедијом „Како вам драго“, а нарочито са чувеним одломком „цео свет је позорница“ у коме се каже да љубавник уздише као „оца“, у оригиналу „furnice“, па је реч тако преведена и овде. Стихови о јунетини би могли говорити о томе како да месо буде кошер, да се животиња убије тако да не осети бол и непријатност. По другим тумачењима стихови говоре и о брату и његовим пријутбама (на енглеском „beef“). На српском „зајунити се“ значи и постати јуне, али и јогунити се.

³¹ Првих шест строфа могле би да говоре о времену кад је Гертруда Стајн била на студијама: „води ка главном“ алузија је на „главног“ у школи, односно директора школе. Стајнова се ту поиграва хомофонима „principal“ и „principle“.

Гертруда Стајн често користи то што једна те иста реч на енглеском истовремено може бити придев и именица или глагол и именица, па тако „light curls“ може да упућује на светло које се увија, односно прелама, али и на благо таласасте или светле увојке. Због тога „прозрачни увојци“ могу да упуте и на светле увојке, али у „прозрачни“ можемо препознати и „зраке“ светлости који се увијају, односно преламају.

Строфа о мењању тока тумачи се као напуштање студија, а наставак о „сличности“ и „ружичастој“ као женска иступолна љубав.

У строфи о оку можемо замислити Гертруду Стајн за микроскопом како посматра мекане ствари и делове. Четири године је провела на студијама медицине, али је нису поставиле у сигурну „средину“ између екстрема.

³² „Зајутрак“ као оброк за ново јутро и нови почетак. На то се указује и првом речју у песми, која гласи „промена“ и упућује на мењање старих навика и обичаја (о чему се говори касније у песми). Може да упућује и на нове правце у уметности, као што је, на пример, кубизам, који није имитација стварности.

Реч „stomachers“ означава женски одевни предмет на предњици хаљине, који покрива прса и стомак и који се престао носити још крајем 17. века. Но, „stoma“ је медицински термин за отвор или уста, што би Гертруда Стајн као студент медицине знала, а „machers“ у комбинацији са претходним „mush“ звучи као „munchers“ – они који једу. Реч стога не мора бити употребљена у значењу одевног предмета, него се ауторка, као што то често ради у збирци, поиграва са њеним звуком и даје старој речи ново значење. У српском се „стомаклија“ односи на врсту ракије којом се „облаже“ стомак у ишчекивању јела, а помаже и варењу (што је на енглеском опет „stomach“).

Реч „празновање“ може се схватити као „празник/одмор“, али и као „празно/испразнити“. Шоља је мокра јер је из ње нешто попијено.

У речи „уметник“ можемо препознати и глагол „(у)метати“ јер стихови могу бити алузија на тренд у сликарству, на пример, Сезанова „Мртва природа са отвореном ланицом“ или Пикасова „Мртва природа са лончетом за чај.“

Део песме као да описује и припремање чаја за доручак: „тешко оптеретити“ може се односити на натапање водом или на то да је чај постао институција или део институције доручка; гаји се у одређеним климатским појасевима (а можда и ствара одређену климу). У речи „најблиставије“ можемо видети и „нај“ квалитетније „листовете“ од којих се прави чај по најбољем „плану“ или рецепту. Реч „кока“, у оригиналу „мат“, „простирика“, „отирач“, „подметац“, алузија је на „*mate de cosa*“ то јест чај од листова коке.

Реч „ваљано“ може да значи „право, исправно“, али и нешто што се ваља, ваљак као део фотоапарата. Песникиња се опет поиграва хомофонима на енглеском: „*real*“ у значењу „стварно, право“ што је хомофон од „*feel*“ у значењу „ваљак, ролна филма“; истовремено може бити и цеђење чаја – намотавање и цеђење омотача/покривача/врећице да пусти или ослободи арому, и опустити и ослободи умора. Ако се ради о фотоапарату онда је намотавање, затезање, покривање фотографа преко главе, отпуштање итд.

Реч „слатко“ је употребљена у смислу укуса и у смислу изгледа.

Завршни део као да је о фотографисању; одређено време експозиције, окидање затварача, повик (код нас „птичица“, у енглеском „сир“); „ликовање“ је употребљено у смислу „стварања лика“, „на-ликовање“, „сличности“. Гертруда Стајн користи реч „*likely*“, што дословно значи „вероватно“, али асоцира на „*likeness*“ у значењу „слика“, „наликовање“, „сличност“.

Реч „ударане“ треба да асоцира на „удавање“, „брак“ (у оригиналу „*martial*“ у значењу „борилачки“, „ратоборан“, „борбен“, али ако се слова помешају (како указује следећи стих), добије се „*marital*“ што значи „брачни“, „супружнички“.

Синтагма „помешана заштита“ упућује на шифровање које и песникиња користи кад измеша ред речи у реченици као, на пример, „више знак“ = „знак више“, то јест „+“, а реч „*minus*“ потиче од латинског корена „*minus*“. Шифровање се врши и мешањем или премештањем делова речи, јер природније би било „ненамерна чудност“. „Операција“ је математичка операција. Реч „питање“ у истој строфи, осим што је вишезначна у српском језику, минимални је пар речи „писање“, као што је реч „*riding*“, у изговору /раидинг/, минимални пар речи „*writing*“ /раитинг/. И овде песникиња шифрира текст који пише.

У речи „зарез“ може се уочити „рез“, на што се упућује ножем и маказама. У оригиналу је реч „*decision*“ („одлука“), која асоцира на „*incision*“ („рез“).

³³ Први део песме може приказивати експлоатацију рада робова на плантажама шећерне трске. Цеђење, употреба огромне количине воде; бирају се снажни робови, а рад се не плаћа. „*A mind under is exact*“, дословно „ум који се налази испод је прецизан“, у изговору постаје „*A minder (who is) exacting*“, то јест строги, захтевни надзорник ... који виче на робове и помно посматра. Затим, лакше је бавити се сумњивим питањем раста цена и приноса, као и временом производње него ужасима робовласништва.

Стихови у другом делу би требало да су углавном еротски. „Крава“ би требало да је или Алис или секс или оргазам, док би „кану“ требало да је Гертруда Стајн.

³⁴ Песма би требало да је о насељавању првих колониста и о празновању Дана захвалности па се у истом стиху смењују алузије на пловидбу бродом и на спремање јела. Започиње одређивањем датума (увођењем) празника. Брусница је једна од ретких аутохтоних вођки Северне Америке и има значајну улогу као сос/џем/умак за вечеру на Дан захвалности.

У последњој строфи у речима „**управо** као што пати“ препознајемо да оно што је право и праведно пати. У оригиналу „*just as it is suffering*“ = баш као што пати, у изговору постаје „*justice it is suffering*“ = правда, она пати.

³⁵ Кроз целу песму протеже се „округло бело“, што може бити „јаје“ или „око“, који вероватно указују и на лоптице за голф (који се помиње на крају). Ту су и рупе, а шоља и држач су и сталак/држач/шоља за јаје и држач лоптице за голф.

Реч „исприка“ може да подсети на „а-пћиха“: назебао нос и настаје „а-пћиха“.

³⁶ У овој песми се заправо не ради толико о именици „млеко“ колико о глаголу „мусти“, што је на енглеском једна те иста реч. Преведено је као „млеко“ да се не би пореметио садржај на почетку „Хране“. Песма шифровано говори о истополној љубави две жене: „улазак у дубину“ јесте „улазак у удубину“, односно „рупу“ (на енглеском су „whole“ и „hole“ хомофони); „utter“ значи „исказ“, „рећи“, „казати“, „исказати“ – песма је и о писању – неко се пење у „исказ“, али „utter“ је и минимални пар од „udder“ у значењу „виме“. У преводу су се „whole“ („целина“, „пуноћа“) и „udder“ („виме“) слиле у „свиме“, те „пуно виме“ може да се схвати и као инспирација, али и у сексуалном смислу. Можда да се схвати и као пуномасно млеко („whole milk“).

Речима „у **видину**“ упућује се и на нешто што се помаља на видику и на увид који се стиче („in sight“ и „insight“).

Оригинално „guess“ може да буде поигравање немачком речју „gessen“. Кад се изостави „g“ из те речи добије се „essen“ = храна. Храна која виси = виме/дојке, па у преводу „јесен која виси“ чува асоцијацију на немачки и на обиље хране (плодова који висе у јесен).

³⁷ Песма као да описује беланце које обавија жуманце, носи га у стомаку, што је алузија на мајчинство и плодност, што је код Гертруде Стајн обично шифра за писање, те рађање бебе представља настанак књиге.

Друга строфа као да је о томе да јаје не може да стоји постојано. У оригиналу је „шал“ („shawl“), што звучи као „представа“ („show“).

Реч „прекуван“ је у оригиналу „prescious“, али етимологија речи има значење „претходно скуван“, те се на српском може поиграти префиксом „пре“ у значењу „претходно“, а уз то „прекуван“ у контексту јаја има очигледно значење.

Последња строфа као да је о разбијању јајета, односно љуске, али тумачи се и као алузија на роман Хермана Мелвила *Моби Дик*, јер су брод и сви на њему настрадали од ударца. Може се замислити кит како плуска репом. А убрзо након ове песме следи и песма о реповима.

³⁸ У преводу су измењене три ствари како би се очувало поигравање звуком, речима и значењима из оригинала: 1) „calm seen“ као да је ту само да би било одраз „seed calm“. „Seed clam“ („шкоља са семеном“) има неко значење у контексту хране, па је то сачувано у преводу, а друга фраза је измењена; 2) „ковач“ јесте минимални пар са „колач“ (од јабуке); 3) кромпир из оригинала је преведен као „парадајз“ због тога што реч „кромпир“ у српском долази из немачког и значи „крушка из земље“ за разлику од енглеског „potato“ што је алузија на француску етимологију „јабука из земље“. У нашем језику „парадајз“ је „јабука“ из раја, што је и лепа асоцијација на причу о јабуци и отвара нова тумачења.

³⁹ Ритуал ручка представља се као нешто свето и драгоцено, с тим што је тај ручак и љубавни чин, те у речи „лук“ (у оригиналу „opion“ од латинског „unio“ у значењу „бисер“) треба видети „црни лук“ који кад се пресече има срцолико средиште, а „стреле“, односно Купидонове „стрелице“ („стреле мање“) указују на љубав, јер у оригиналу реч „aim“ подсећа на француско „aimer“ у значењу „волети“, а „less“ дели исти корен са „loose“, „неспутано“.

⁴⁰ „Шоља“ је опет метафора за посуду, односно жену/материцу.

Реч „месни“ означава и место и месо, односно храну као повод за окупљање. Занимљива је интерпретација патријархалне хијерархије у којој мушкарац (фалус тј. месни штап) представља снагу ума насупрот жени, занемареној посуда, која је „у торби“, односно „у утроби“ (у оригиналу „in size“ што звуком асоцира на „inside“, то јест „унутра“).

У речи „свиме“ опет треба видети „виме“ јер се критичари махом слажу да се реч „utter“ у збирци користи као замена за „udder“ = „виме“.

Реч „дудови“ у себи садржи реч „удови“ јер у оригиналу „peanuts“ („кикирики“) заправо звучи као „penis“.

⁴¹ Фраза „овој око лажи“ указује на „колаж“, што је техника којом се подједнако служи Гертруда Стајн и кубизам.

⁴² Део „јајарици... сад“ упућује на оплодњу (посадити/усадити јаје/семе). У оригиналу се користи реч „egg-plant“, што је назив за плави патлиџан, дословно „јајаста биљка“, при чему се у тој речи препознају „plant“ „посадити“ и „egg“ „јаје“.

Због риме „успех“ може да нас асоцира и на „грех“, као што у оригиналу „sweet win“ асоцира на „sweet sin“.

Услед игре звуком „свако ако добар зачин“ може постати „свакојако добар начин“, као што „every way oakly“ на енглеском бива „every way okay“.

⁴³ „Кастард“ упућује на „кастрацију“, док је „мути“ минимални пар са „жути“, што је боја кастард крема.

⁴⁴ „Сушти“ као минимални пар са „љушти“ (о оригиналу „real“ и „peel“).

⁴⁵ Шпаргла представља Алис.

⁴⁶ Сlike мешења („умесно место“, „страшно“, односно „брашно“), „набрекле“ љубавне „еластике“, односно гимнастике јасне су еротске конотације. У фрази „властити цвет“ треба видети „власт“, а фраза се може односити на Гертруду Стајн, јер је она „управљала“ и била доминантна у односу. „Језгро“ се односи како на „коштицу од воћа“ тако и на „бит/суштину/срж“, односно „трагање за суштином“.

⁴⁷ „Кобасице међу стаклом“ може да се односи како на „нос и наочаре“ тако и на „свеће на столу“ чиме се добија метафора читања као обедовања.

Именичка фраза „read butter“ значи „(про)читан маслац“, али „read“ са изговором /ред/ значи и „црвен маслац“, што се римује са „bed“ у значењу „кревет“ и кулминира са „red breast“ у значењу „црвене груди“ или црвендаћ. Да би се сачувала веза између ова три појма, у преводу се користе сложенце. Песма може да говори о томе како је црвендаћ добио црвене груди, али може и да се тумачи еротски, односно као одбијање да се иде сам у кревет.

Реч „деклинација“ је и на српском полисемична (промена, пад, одрицање), што у српском оставља могућност за промену речи по падежима у претходној строфи.

„Палац“ упућује на „жалац“, „трн“, као што у оригиналу „toe“ асоцира на „thorn“.

⁴⁸ Именичка фраза „озеленело јутро“ упућује на јутро земље које се зелени од биљка (као што је, на пример, целер), при чему зелена боја може да упути и на регенерацију, препород и повратак живота, (оживљени „(посмртни) остаци“, на енглеском „remains“).

⁴⁹ Реч „crescent“ упућује на полумесец, а месец се у збирци везује за жену (тело које расте, између осталог). Заједно са „крстом“ у наставку песме асоцира на религије, односно обредно жртвовање. Верски призвук постоји и због „добрих вести“. Поврће се у неку рују убија/жртвује кад се спрема храна. Може се тумачити и тако да месец тј. женски принцип у овом стиху бива надјачан, те крст тј. мушки принцип (касније повезан са сунцем – сјај, разум vs. жена/тело) превлада до краја овог стиха. Речима „сечене од добра не“ упућује се на „сечење одабир(ање)“, у оригиналу „cut in shoes“ звуковна је алузија на „cut and choose“ = „сеци и бирај“, што се ради код спремања јела, али и писања, па је тако разрезана наредна реч „по путу“ = „попут“.

⁵⁰ У оригиналу се песникиња поиграва именицом у множини „leaves in grass“ = листови у трави, што наравно асоцира на Витманове *Влаши траве* (*Leaves of Grass*) и хомофонијом глаголом „leave charlotte“ = напусти, одбаци, остави шарлоту. На српском постоји хомофонија именице у множини „заборави“ и глагола у императиву „заборави“.

Изворно „ех“, које се обично преводи као „бивши-а-е“, пренесено је као „прекрижен“ зато што се на енглеском исто тако изговара и слово „х“, што је симбол за Христа. На српском „прекрижен“ обухвата нешто што је бивше, што смо прекрижили, а у себи има и „криж“ (тј. крст), које се слаже са „благословом“.

Реч „комад“ је у оригиналу је „cake“, што је сленг за привлачну жену. Осим тога, уклапа се и у тумачење са елементима религије, јер је то онда „комад“ („cake“) који се узима на причешћу.

⁵¹ Кување се традиционално везује за жену, па песма представља низ наредби издатих жени, док се песми под насловом „ЈЕДЕЊЕ“, чин једења/конзумирања везује за мушкарца.

Реч „alas“ из оригинала је хомофон од „алис“ па то може бити и Гертруда Стајн која тражи од Алис да уради горе наведено, то јест да позвони послужи, да јој дода кутију за чај („кочију од порцелана“), да убаца лист (или чаја у шољу, или лаворов лист у кување итд.). Та интерпретација је и разлог зашто је у преводу употребљен акузатив. „Али сада“ у себи садржи „алис“ и оставља утисак особе која захтева да се наредбе изврше „сада“.

У изразу „back shape of mussle“, „mussle“ („дагња“) је хомофон „muscle“ („мишић“) тако да „стражњи облик“ може да буде стражњица.

⁵² Ова песма као да говори о домаћој перади, кокоши у генеричком смислу. Реч „трица“ употребљена је у значењу „три“, „тројка“ (у оригиналу „трећина“ или нешто што је „треће“ по реду). Тумачи се и као алузија на Свето Тројство, али и као три врсте меса: риба, црвено месо и живинско месо.

⁵³ Ова песма као да је о жаргонској („dirty word“) речи за девојку – „кока“ („bird“) и то неваљала кока („dirty bird“). Кључне речи везане су римом: „речица“ („word“), трица („third“) и „птица“ („bird“). Осим тога, птица представља трећину Светог тројства, па може да се тумачи и као алузија на патријархат. Међутим, код Гертруде Стајн та је птица женског рода. И у овој песми се појављује „alas“, што је овај пут „a lass“ у значењу „девојка“, али и „Алис“, што је у преводу доследно преношено као „али сада“.

⁵⁴ Ова песма је о пилећем меду, вероватно припремљеном као јело јер је ту и поврће (креша). Песникиња се вероватно поиграва и синтаксом („ако буде сумње“ је уједно и „ако буде још“, односно „у случају да дође још гостију“ па треба још хране, а на питање чега треба још, одговор је меса, кромпира и векни хлеба. У речи „саме“ на српском треба препознати „меса“, као што на енглеском у речи „mean“, која одудара од контекста па тера читаоца да се замисли, треба препознати „lean meat“.

⁵⁵ Песма може говорити о пуњењу пилетине. А ту је, наравно, и еротски ниво тумачења.

⁵⁶ У именичкој фрази „сплав аветни“ препознаје се реч „плаветни“ (у оригиналу „blew west“ у изговору /блуест/ у значењу најплављи).

⁵⁷ Реч „виола“ употребљена је у значењу „љубичица“, а уз то асоцира на љубичасту боју, као и изворно „violet“ (љубичица, љубичаста боја). Фраза „виоле нечије“ упућује на реч „виолентије“, јер у речи „violet“ у овој збирци увек има примесе значења „violent“ („насилно“, „жестоко“), а у критичким текстовима који се баве штампарским грешкама каже се да су „violet / violent“ понекад и штампарске грешке.

⁵⁸ Гертруда Стајн стално користи предлог „у“ и кад пристаје и кад не пристаје, па зато „у пладњу“. Уз то, реч „пресно“ упућује на „опрезно“, можда зато јер је јело вруће (у оригиналу „be where“, које је хомоним од „beware“ = чувај се, опрезно, пази итд.). Фраза „наочито пресно“ упућује на „нарочито опрезно“. Осим тога, реч „наочито“ може се протумачити тако што се реч растави „на+очи+то“, то што се ставља на очи, односно наочаре. То је још једна техника којом се песникиња служи и која се састоји у томе да постојећим речима приписују нова значења, да се речи раставе и анализирају на другачији начин.

У песми је спремљено јело од рибе и стављено у рерну, но ради се и о писању/стварању. „Вир“ или „вртлог“ је струја која иде у супротном правцу од главног тока, па тако „поскок улево“ у наредној песми упућује на њено писање и начин размишљања који су у супротности са главним током.

⁵⁹ Готово јело излази из рерне. А њено писање је скретање улево од норми/прописа (отуд „комора“).

⁶⁰ Сунце „у заходу“ упућује на сунце на заласку, вече.

Реченица „хајде да заштујемо“ преноси необичну конструкцију оригинала где се од упитне речи прави непостојећи глагол „let us why“. Требало би да значи „хајде да питамо зашто“.

У реч „супатник“ укључена је „супа“ из изворника, а месец опет сугерише женски принцип који се контрастира са сунцем, мушким принципом.

Песникиња преиспитује и указује на неподударање начина писања и изговарања речи на енглеском, те тако уместо речи „soscups“ („грешке“, „брљотине“) пише „sosups“ (реч која не постоји, али која сад у себи има „cups“, односно „шоље“), али се тиме реч ослобађа слова „к“ које се не изговара. Због Вуковог правила да се пише како се изговара, у српском готово да не постоји могућност сличног поигравања. Због тога „вишак лица“ представља другачије поигравање језиком: ви+лица, ша+лица, к+лица (што су термини везан за храну), а и уклапа се са наставком (првом половином последње строфе) где се чини да песникиња критикује историју робовласништва на југу.

Стихови „Ушне шкољкице... разгледни(це). Рамен(ице).“ саветуј да се послушкује, разгледа око себе, гледа преко рамена и да се примећују ствари.

У речима „најјаче кад ће“ може се приметити пример нестандартног изговора на српском, када говорници не изговарају удвојено „ј“ у суперлативу или слово „д“ у фрази „кад ће“. У оригиналу Гертруда Стајн користи реч „excellent“ (која има значење суперлатива) у којој се „е“ /и:/ и „с“ /си:/ не изговарају, те од њих прави реч „easy“ и коначно то значење „изражавају е ц“. У примеру на српском, избачена слова „ј“ и „д“ творе реч „једе“.

У последњем стиху се мушкарац (старац белац блебетавац) контрастира са женом (Ева, јестива јабука).

⁶¹ У првој строфи Гертруда Стајн раставља реч „eating“ (једење/обедовање) на „eat“ и „ting“, обе речи на енглеском засебно имају значење, што није случај кад се реч „једење“ растави на „јед“ и „дење“. Стога се превод руководи трагом тумачења да речи „ting“ и касније „ring“ творе риму са речју „king“, односно „краљ“, то јест „grand old man“ у значењу „велики старац“ који представља патријархални систем и ауторитет; мушкарац чији је симбол сунце („грануће зракасте **солу**ције“). Отуд речи „ваља“ и „даља“ у српском.

Јегуља у трећој строфи је змијаста, па може да има значење у смислу „дај нам мудрост змије“, но строфа је и о једењу морске хране. У стиху „дај нам јегуљу... са шампима“, „шампи“ су у оригиналу „land cost in“, дословно „цена земље (y)“, то јест „langoustine“ = шамп. У преводу је употребљен минимални пар „штампа“ уз додатак речи „декапод“ („штампом деком подом“) будући да су шампи ракови са десет ногу. Што се тиче „зачина хлађеног“, требало би да асоцира на „зачуђеног“. У оригиналу стихови гласе „по реа / по реа cool / по реа cool cooler / по реа cooler“ што у изговору твори „по ресулиар“, односно „ништа чудно“.

Пета строфа се поиграва речима „рау“ и „rie“, односно „плата“ и „пита“.

Шеста строфа се игра звуком, али и речима „will leap“ = „willie“, што је сленг за мушки полни орган, док је „so rurred“ заправо „spurred“.

У последњој строфи „ham“ („шунка“) је пренето као „сарма“ (којом се задржава црвено месо и масноћа) зато што се следећа строфа надовезује звуком и игром речи. Такво уланчавање је често у збирци јер ауторка често понови реч или направи алузију на неку реч из последње строфе претходне песме, па тако „ham“ постаје „shame“ („срам/стид“) у наредној песми, а у преводу на српски „сарма“ постаје „срам(а)“ у наредној песми. Осим тога, Гертруда Стајн се игра са „George / џо:џ/“. Први пут асоцира на „gorge /го:џ/“ (у значењу „таманити“, „ждерати“, „халапљиво јести“), а онда постаје име Џорџ. На српски је игра пренета са „Риста“ и „слистити“.

⁶² У питању „шта се у ражи преде“ препознајемо „о чему се распреда“. У изворном тексту је питање шифровано у виду речи „bau labored“, што упућује на „belabored“ у значењу „причати о нечему унедоглед“. Осим тога, на српском „распредање“ може да означи и раздвајање упредених нити, где се једно раздваја на двоје и више, а тиме се преноси и додатно значење енглеске речи „labor“ у значењу порођај, где долази до раздвајања и дељења.

⁶³ У овој песми се прерушено „реа cooler“ („зачина хлађеног“) из једне од претходних песама експлицитно наводи као „ресулиар“ („чудно“, „необично“), односно „канта за чуђење“.

⁶⁴ Први стих може да говори о текстури наранџе која подсећа на текстуру остриге и јајета. А кад се огули наранџа, центар је наранџаст, као и центар јајета.

У другом стиху оно што је унутра, обложено је кором која треба да се олабави и изложи оно што је унутра.

У трећем стиху „кашика вида“ упућује на то да нас Гертруда Стајн храни кашиком која нам омогућава да видимо супстанцу, а не само спољашност. Обједињење чула вида и укуса.

⁶⁵ „Вид“ у смислу „врста“, „тип“, али будући да је на српском двосмислено, може да представља и нови начин посматрања света.

⁶⁶ Наслов у оригиналу гласи „orange in“, дословно „поморанџа у“, али због изговора асоцира на „origin“ („порекло“), па сам у српском преводу може уочити „по...стање“. Уз то, с обзиром на каснију игру са „excreate“ (што је њена кованица, нешто као „рашчинити“) и „excrete“ („излучити“, „избацивати кроз измет“) – што и приличи на крају приче о храни – „стање“ код нас асоцира и на „срање“. Речи „не мање“ упућују на „немање“, „недостатак“; речи су у преводу намерно растављене јер песникиња често на другим местима раставља енглеске речи које се иначе пишу стављено што може да резултира двосмисленошћу.

Реч „изметање“ упућује на „измет“, али и на „измештање“ и на „рашчињавање“.

Реч „ућути“ је минимални пар са „умути“ као што је изворно „whist“ (знак да се заћути „пст“) минимални пар са „whisk“ („умутити“, „улупати“).

Речи „не суви слог“ упућују на „несувило“, „бесмислено“. У оригиналу је „a no since“ које може да буде „nonsense“ („бесмислица“) или „nuisance“ („нелагода“, нешто што нам досађује и нервира нас). С обзиром на контекст приче о језику и означавању, у преводу је задржано значење које упућује на одсуство смисла.

Реч „woodling“ не постоји, али асоцира на „oodles“ што означава да нечега има „у изобиљу“ или „на претек“, док се субјекат, то јест оно чега има у изобиљу наводи у наредном стиху.

⁶⁷ У речима „уприличена читаво или мање“ можемо препознати реч „уприличена“ (кад се „уприличена“ умањи за „или“), што значи да се све претвара у причу. Све се путем писања преноси у причу, а затим долази читање.

Речи „пре слови“ значе „пресловити“, „преуредити слова“, чиме се читаоцу даје упутство како да чита песме.

Речи „чита тека“ треба читати као „читатељка“, док се речима „за мање читање“ саветује читаоцу да не читава већ да проналази мање значења.

⁶⁸ Што се тиче овог дела збирке (СОБЕ), осим речи којима је без контекста веома тешко одредити значење, акценат је на двосмисленој синтакси. Нпр. „поверење пекаревог шегрту значило је“ може да значи „према мишљењу пекаревог шегрта, поверење је значило“, али и „поверење ‘указано’ пекаревог шегрту значило је“; „даде аудиторијум већи ако се узме отвор“ може да значи „даде аудиторијум већи“ или „већи ако се узме отвор“, то јест „ако се узме већи отвор“.

„Лавић ленгари и столац кинески...“ – Лавић који „ленгари“, то јест „отеже“, „ленчари“ и никако да „уради нешто“ може бити Лео (Лав), брат Гертруде Стајн, који је неколико година живео са Гертрудом Стајн и Алис Токлас пре но што се коначно иселио. Треба приметити и структуру реченице јер пружа пример морфолошке и синтаксичке игре у овом делу збирке. Наиме, Стајнова често користи облике који изгледају исто, али се разликују по функцији; но тешко их је увек пренети на српски језик. У овом случају, иако се у оригиналу ради о паралелним структурама, српски језик дозвољава језичку игру која се уклапа у општи метод збирке.

„И сто и пуж...“ – Строфа може бити о врсти морског пужа која се код зове „морско уво“ (познат и као абалон, абалона); кућица има рупице, а може да садржи и бисере. У исправљеном издању уместо „a whole **head** that had a hole“ стоји „a whole **bead** that had a whole“, што је употребљено у преводу. Осим тога, састављање и раздвајање речи може дати нова значења, као на пример, и+сто = исто.

„Слепе и слабе...” – Будући да придеви на енглеском не носе информације о роду и броју, тешко је знати о коме се ради. Међутим, за разлику од претходне строфе која описује живот са мушкарцем (мужем), ова строфа вероватно описује живот са женом, па је стога у преводу употребљен плурал женског рода.

„Сваки огртач другачијег је облика...” – Дослован превод реченице гласио би „Сваки огртач другачијег је облика, то не значи да се разликују по боји, то значи јединство употребе и вежбања и коња.” Међутим, у тој се реченици песникиња поиграва идиоматским изразом „a horse of a different colour” (коњ другачије боје) у значењу „то је нешто друго / то је други пар рукава / други пар опанка / други падеж / друга прича”. Превод настоји да у комбинацији са српским идиомом задржи реч „огртач” јер се уклапа у причу коју цела збирка казује о „покривању”, али и да помене „боју” која се преноси у наредну строфу.

„Обичан брежуљак...” – Ова строфа могла би да описује бебу у стомаку: до ње не допире сунце кад нико не узнемирава, а то узнемиравање је вероватно порођај; беба се не задржава у „испусту”, то јест порођајном каналу већ излази напоље. Доношење детета на свет дакако је и стваралачка метафора.

„Огртач је покривач... да је живот опскурнији слободнији”, то јест „живот далеко од радозналих погледа је слободнији”, али синтакса је необична као и у изворном тексту како би се два компаратива нашла један до другог.

„Лежање у загонетки...” – Реч „luing” у изворном тексту може да значи и лежање и лагање, али је због „опруга” које се помињу у наставку стиха изабрано „лежање”. Збирка обилује двосмисленошћу, које се преносе на српски кад је то могуће или се компензују на другим местима кад се укаже прилика, као, на пример, у стиху „Разделити или не разделити...” у коме се „разделити” користи у смислу „раздавати” имовину (што се наставља на „лицитацију” и помаже читаоцу да се определи за значење).

„Скоро врло вероватно... Дође да се седне, дође да се одбије, дође да се опколи, дође споро а године се не смањују. Време...” – Као да је изостављена именица „време” којом почиње наредна реченица.

„Одлично, одличније је посуђивање...” – Реченица би могла да значи „да би се било боље од одличног мора се посуђивати” то јест „узимати оно што некоме не припада”. Могло би се формулисати и као „за већу одличност / за више одличности треба посуђивати”, „већа одличност / изврсност значи посуђивање” итд.

„Прозор се може написати и другачије, кад се „у” дружи...” – У значењу „у+дружи = удружи”.

„Четири су такве једнаке и нема их више што су више” – „нема их више” = више од четири; „што су више” = што су веће висине.

„Цмокићи што су пилићи и не вреде мање но исти плићи често нису једини пут којим се може ићи.” – Ауторка се у изворном тексту поиграва разним значењима и функцијама наставка –ing, који може да упути на младунче или нешто мало, затим на трајни глаголски вид, то јест на радњу која траје (што је његова најчешћа функција), а може да буде и део именице а не наставак. Превод се поиграва наставком –ићи, које може да се употреби за прављење деминутива, за прављења множине, а може да буде и глагол. Дослован превод којим се губи језичка игра гласио би: „Љубљење што је мажење и не вреди мање од истога јутра често није једини начин да се траје”.